

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. lapkričio 13 d.*

„Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Vaisių ir daržovių sektorius — Citrusiniai vaisiai — Ieškinys dėl panaikinimo — Patvirtinamasis aktas — Nauji ir esminiai faktai — Priimtinumai — Prekybos sąlygos — Nuostatos dėl žymėjimo — Konservantų ar kitų cheminių medžiagų, naudojamų apdoroti po derliaus nuėmimo, nurodymas — Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos rekomendacijos dėl standartų“

Byloje T-481/11

Ispanijos Karalystė, atstovaujama *abogado del Estado* A. Rubio González,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą I. Galindo Martin, B. Schima ir K. Skelly,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės (OL L 157, p. 1), I priedo B2 dalies VI D punkto penktos įtraukos nuostatas

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Gratsias (pranešėjas), teisėjai M. Kancheva ir C. Wetter,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. birželio 18 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: ispanų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, p. 1), 113 straipsnyje, kuris yra II antraštinėje dalyje „Prekybos ir gamybos taisyklės“, iš dalies pakeistame 2008 m. balandžio 14 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 361/2008 (OL L 121, p. 1), numatyta:

„1. Komisija gali priimti nuostatas dėl prekybos standartų, taikomų vienam ar daugiau produktų šiuose sektoriuose:

<...>

b) vaisių ir daržovių;

c) perdirbtų vaisių ir daržovių <...>

2. 1 dalyje nurodyti standartai:

a) nustatomi atsižvelgiant visų pirma į:

i) atitinkamų produktų ypatybes;

ii) poreikį užtikrinti sklandaus tokių produktų realizavimo rinkoje sąlygas;

iii) vartotojų norą gauti pakankamą ir skaidrią informaciją apie produktą, visų pirma įskaitant informaciją apie produktus vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose, apie produkto kilmės šalį, klasę ir, atitinkamas atvejais, rūšis (ar prekės rūšį); <...>

v) vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose – Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos (JT EEK) rekomendacijas dėl standartų;

b) visų pirma gali būti susiję su <...> ženkliniu.“

- 2 Be to, pagal Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113a straipsnio 2 dalį, įterptą Reglamentu Nr. 361/2008, „[vaisių ir daržovių ir perdirbtų vaisių ir daržovių prekybos standartai] taikomi visais prekybos etapais, įskaitant importo ir eksporto etapus, jeigu Komisija nenumato kitaip“.

- 3 Be to, Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 361/2008, 121 straipsnyje numatyta:

„Komisija priima išsamias šio skyriaus nuostatų taikymo taisykles, kurios pirmiausia gali būti susijusios su:

a) 113 ir 113a straipsniuose nurodytais prekybos standartais, įskaitant taisykles dėl:

i) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo standartų taikymo, ar standartų taikymo išimčių;

ii) standartuose reikalaujamos informacijos pateikimo ir prekybos bei ženklavimo;

iii) standartų taikymo į Bendriją importuojamiems ir iš jos eksportuojamiems produktams; <...>“

- 4 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 4 straipsnyje numatyta:

„Išskyrus tuos atvejus, kai šiame reglamente nurodyta kitaip, tai atvejais, kai Komisijai suteikiami įgaliojimai, ji veikia laikydamasi 195 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.“

- 5 Savo ruožtu Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento, iš dalies pakeisto 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 491/2009 (OL L 154, p. 1), 195 straipsnyje numatyta:

„Komitetas

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komitetas. <...>

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra vienas mėnuo. <...>“

- 6 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, p. 23), buvo panaikintas 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, p. 13), kuris, kaip nurodoma jo 16 straipsnyje, įsigaliojo 2011 m. kovo 1 d., 12 straipsniu. Pagal to paties reglamento 13 straipsnio 1 dalies b ir e punktus jo 5 straipsnis, išskyrus 4 dalies antrą ir trečią pastraipus, taikomas vietoj Sprendimo 1999/468 4 straipsnio, į kurį daroma nuoroda Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 195 straipsnyje, o Reglamento Nr. 182/2011 10 straipsnis taikomas vietoj Sprendimo 1999/468 7 straipsnio.
- 7 Reglamento Nr. 182/2011 5 straipsnyje, be kita ko, numatyta, kad, kai taikoma nagrinėjimo procedūra, komitetas pateikia nuomonę ESS 16 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatyta balsų dauguma ir, kai taikoma, SESV 238 straipsnio 3 dalyje nustatyta balsų dauguma, jei teisės aktai priimami remiantis Europos Komisijos pasiūlymu, ir kad valstybių narių atstovų balsai komitete skaičiuojami tuose straipsniuose nustatytu būdu. Jeigu komitetas pateikia palankią nuomonę, Komisija priima įgyvendinimo akto projektą. Jeigu komitetas pateikia nepalankią nuomonę, Komisija nepriima įgyvendinimo akto projekto. Jei manoma, kad įgyvendinimo aktas yra būtinas, pirmininkas gali tam pačiam komitetui pateikti iš dalies pakeistą įgyvendinimo akto projektą per du mėnesius nuo nepalankios nuomonės pateikimo arba per vieną mėnesį nuo tokios nuomonės pateikimo pateikti įgyvendinimo akto projektą apeliaciniam komitetui toliau svarstyti. Galiausiai, jeigu nuomonė nepateikiama, Komisija gali iš principo priimti įgyvendinimo akto projektą, išskyrus Reglamento Nr. 182/2011 5 straipsnio antroje pastraipoje nurodytus atvejus.
- 8 Reglamento Nr. 182/2011 10 straipsnis susijęs su Komisijos pareiga tvarkyti komitetų darbo registrą ir skelbti metinę šio darbo ataskaitą ir Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos teise naudotis Komisijos registre pateikta informacija ir dokumentais.
- 9 Komisija, be kita ko, remdamasi Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 121 straipsnio a punktu priėmė 2011 m. birželio 7 d. Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės. Šio reglamento 56 konstatuojamoje dalyje nurodoma, kad Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komitetas (toliau – Vadybos komitetas) nepateikė nuomonės per pirmininko nustatytą laiką.

10 Reglamento Nr. 543/2011 3 straipsnyje numatyta:

„1. [Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento] 113a straipsnio 1 dalies reikalavimai laikomi bendruoju prekybos standartu. Išsamiai bendrasis prekybos standartas išdėstytas šio reglamento I priedo A dalyje.

Vaisiams ir daržovėms, kuriems netaikomas specialusis prekybos standartas, taikomas bendrasis prekybos standartas. Tačiau jei produktų turėtojas gali įrodyti, kad produktai atitinka kurį nors taikomą [JT EEK] priimtą standartą, laikoma, kad produktai atitinka bendrąjį prekybos standartą.

2. [Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento] 113 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti specialieji prekybos standartai yra nustatyti šio reglamento I priedo B dalyje ir taikomi šiems produktams:

<...>

b) citrusiniams vaisiams; <...>“

11 Reglamento Nr. 543/2011 I priedo B 2 dalyje, remiantis jos pavadinimu, reglamentuojami „citrusiniams vaisiams taikomi prekybos standartai“. Jos VI punkte „Žymėjimo nuostatos“ numatyta:

„Ant kiekvienos pakuotės turi būti pateikta tokia informacija (raidės grupuojamos toje pačioje pusėje, žymėjimas įskaitomas bei nenutrinamas, pateikta informacija matoma išorinėje pakuotės pusėje) <...>:

D. Prekybinė specifikacija

<...>

— jei taikytina, nurodoma konservuojanti medžiaga ar kitos cheminės medžiagos, naudotos nuėmus derlių.“

12 Tai nuostata, kurią prašoma panaikinti šiuo ieškiniu (toliau – ginčijama nuostata).

13 Jungtinių Tautų Europos ekonominė komisija (JT EEK) buvo įsteigta 1947 m. Jungtinių Tautų Ekonomikos ir socialinių reikalų tarybos (*Ecosoc*) 1947 m. kovo 28 d. rezoliucija 36 (IV). Šiuo metu jai priklauso 56 Europos valstybės (įskaitant visas Europos Sąjungos valstybes nares), Nepriklausomų valstybių sandraugos (NVS) ir Šiaurės Amerikos valstybės. Kadangi Sąjunga nėra Jungtinių Tautų narė, ji nėra ir JT EEK narė, tačiau ji dalyvauja JT EEK veikloje kaip stebėtoja.

14 JT EEK yra žemės ūkio produktų kokybės standartų darbo grupė (toliau – darbo grupė), kuri atsakinga, be kita ko, už gendančių maisto produktų bendrųjų standartų nustatymą.

15 1958 m. darbo grupė priėmė Ženevos protokolą dėl šviežių vaisių ir daržovių ir sausų ir džiovintų produktų standartų protokolą (peržiūrėtas 1964 ir 1985 m.; toliau – Ženevos protokolai). Jo I punkte numatyta:

„Kiekvienas produktas, kuriam taikomi prekybos kokybės standartai, apibūrinamas atskirame standarte pagal pavadinimą ir rūšį, kuriai jis priklauso (pateikiama lotyniška botanikos nuoroda ir prireikus nurodomas autorius). <...>

Tačiau produktų grupė gali priklausyti ir bendresniam standartui, taikytinam šiai grupei, jei leidžia jų savybės.“

- 16 Pagal Ženevos protokolo IX punktą darbo grupė, be kita ko, atsakinga už naujų specialiųjų standartų rengimą ir galimus esamų standartų pakeitimus. Pagal Ženevos protokolo X punktą darbo grupės užduotis yra ir rengti tarptautinio susitarimo sąlygas, kurios galėtų suteikti JT EEK parengtiems vaisių ir daržovių standartams galutinį statusą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 17 Ši byla buvo pradėta 2011 m. rugsėjo 6 d. Ispanijos Karalystės Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu.
- 18 Atskiru raštu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. lapkričio 28 d.) Komisija, taikydama Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, pareiškė nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą. 2012 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo nutartimi prieštaravimas buvo pridėtas prie pagrindinės bylos.
- 19 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į aštuntąją kolegiją, todėl ši byla buvo paskirta šiai kolegijai.
- 20 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, imdamasis Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytą proceso organizavimo priemonių, paprašė šalių raštu atsakyti į įvairius klausimus ir pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.
- 21 2014 m. birželio 18 d. vykusiame posėdyje šalys buvo išklaustos ir atsakė į Bendrojo Teismo klausimus. Per posėdį Bendrasis Teismas nustatė šalims terminą, iki kada turi pridėti prie bylos medžiagos Ženevos protokolo kopiją, ir nusprendė neužbaigti žodinės proceso dalies, kol nebus pateikta ši kopija. Šalys per nustatytą terminą įvykdė šį Bendrojo Teismo prašymą ir 2014 m. birželio 26 d., t. y. po to, kai buvo pateikta Ženevos protokolo kopija, žodinis procesas buvo užbaigtas aštuntosios kolegijos pirmininko nutartimi.
- 22 Ispanijos Karalystė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą nuostatą;
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 23 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepriimtina arba nepatenkinus pirmojo prašymo, kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtinumų

- 24 Komisija tvirtina, kad ieškinyje yra nepriimtinas, nes ginčijama nuostata yra visiškai patvirtinamojo pobūdžio, todėl negali būti pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškiniu dėl panaikinimo dalykas.
- 25 Komisijos teigimu, pareiga nurodyti citrusinių vaisių apdorojimą po derliaus nuėmimo nėra nauja – ji egzistuoja Sąjungos teisės aktuose nuo 1971 m. Ginčijamai nuostatai iš esmės identiškos nuostatos jau buvo įtvirtintos keliuose reglamentuose iki 2002 m. Taikytinos nuostatos formuluotė nuo 2002 m. buvo identiška ginčijamai nuostatai.

- 26 Taip yra 2001 m. rugsėjo 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1799/2001, nustatančio citrusų vaisių prekybos standartą (OL L 244, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 33 t., p. 352), iš dalies pakeisto 2002 m. lapkričio 12 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2010/2002 (OL L 310, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 37 t., p. 355), priedo VI D punkto ketvirtos įtraukos ir 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1580/2007, nustatančio Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisyklės, iš dalies pakeisto 2008 m. gruodžio 5 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1221/2008 (OL L 336, p. 1), I priedo B 2 dalies VI D punkto ketvirtos įtraukos atveju. Be to, ginčijamos nuostatos priėmimo aplinkybės nesiskiria nuo aplinkybių, egzistuojančių Reglamento Nr. 2010/2002 įsigaliojimo dieną.
- 27 Šiuo aspektu visų pirma reikia pažymėti, kad iš paties SESV 263 straipsnio teksto, kaip ir iš jo tikslo užtikrinti teisinį saugumą, išplaukia, kad teisės aktas, kuris nebuvo ginčijamas per ieškinio pateikimo terminą, tampa galutinis. Šis galutinis pobūdis susijęs ne tik su pačiu aktu, bet ir su visais kitais vėlesniais aktais, kurie yra tik jį patvirtinantys aktai. Tokia išvada, kurią pateisina teisinio stabilumo poreikis, galioja tiek individualiems aktams, tiek norminiams aktams, kaip antai reglamentui. Tačiau reikia patikslinti, kad, kalbant apie norminius aktus, kaip antai reglamentus, kai tokio teisės akto nuostata iš dalies pakeičiama, galima iš naujo pateikti ieškinį ne tik dėl šios nuostatos, bet ir dėl visų nuostatų, kurios, nors ir nepakeistos, kartu su ja sudaro visumą (2007 m. spalio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Parlamentas ir Taryba*, C-299/05, Rink. p. I-8695, 29 ir 30 punktai; 2009 m. birželio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lenkija / Komisija*, T-257/04, Rink. p. II-1545, 70 punktas ir 2009 m. spalio 2 d. Sprendimo *Kipras / Komisija*, T-300/05 ir T-316/05, neskelbiamo Rinkinyje, 258 punktas).
- 28 Kalbant apie klausimą, kokiomis aplinkybėmis teisės aktas tik patvirtina ankstesnį teisės aktą, iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad taip yra tuo atveju, jei nagrinėjamame teisės akte nėra nieko naujo, palyginti su ankstesniu teisės aktu, ir prieš jį priimant nebuvo peržiūrėta ankstesnio teisės akto adresato situacija (2001 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Inpesca / Komisija*, T-186/98, Rink. p. II-557, 44 punktas; 2009 m. gegužės 6 d. Sprendimo *M / EMEA*, T-12/08 P, Rink. VT, p. I-B-1-31 ir II-B-1-159, 47 punktas ir 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *CMB ir Christof / Komisija*, T-407/07, neskelbiamo Rinkinyje, 89 punktas).
- 29 Ši teismų praktika, kuri susijusi su individualiais teisės aktais, turi būti perkelta ir norminių aktų atvejams, nes niekas nepateisina skirtumų dėl pastarųjų aktų. Be to, reikia pažymėti, kad šio sprendimo 27 punkte nurodytame Sprendime *Kipras / Komisija* (276 punktas) Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad toje byloje nagrinėjama nuostata patvirtino identišką ankstesnę nuostatą, po to, kai konstatavo, kad prieš ją priimant situacija nebuvo peržiūrėta.
- 30 Akivaizdu, kad patvirtinančio teisės akto egzistavimo klausimo nekyla net ir tuo atveju, kai vėlesnio teisės akto turinys skiriasi nuo ankstesnio teisės akto turinio. Tačiau reikia patikslinti, kad vien tik redakcinio pobūdžio pakeitimai, kurie nėra susiję su nagrinėjamo teisės akto turinio esme, nesudaro kliūčių kvalifikuoti šį aktą kaip patvirtinantį. Būtent šio sprendimo 27 punkte minėtame Sprendime *Kipras / Komisija* (270 punktas) Bendrasis Teismas nurodė, kad „termino ieškiniui pareikšti pasibaigimu turi būti remiamasi ieškinio dėl panaikinimo, pareikšto dėl iš dalies pakeistos nuostatos, atžvilgiu ne tik kai minėtoje nuostatoje atkartojamas teisės akto, dėl kurio terminas pareikšti ieškiniui pasibaigė, turinys, bet ir kai, nors nauja redakcija skiriasi <...>, jos esmei tai įtakos neturi“.
- 31 Taigi, šio sprendimo 28 punkte nurodyta teismų praktika susijusi su atveju, kai ginčijamo akto turinys (kitais tariant, norminio akto atveju nagrinėjamos nuostatos formulotė) iš esmės identiškas ankstesnio teisės akto turiniui.
- 32 Todėl kyla klausimas, kokiomis aplinkybėmis gali kilti „naujo išnagrinėjimo“ klausimas, o tai reiškia, kad vėlesnis aktas, kurio turinys iš esmės identiškas ankstesniam aktui, negali būti kvalifikuojamas kaip patvirtinantis šį ankstesnį aktą.

- 33 Šiuo aspektu neturėtų būti pripažinta, kad paprastas faktinių ir teisinių aplinkybių patikrinimas, pateisinęs teisės akto priėmimą, atliktas šio teisės akto leidėjo, prieš dar kartą patvirtinant jo turinį, yra naujas išnagrinėjimas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 28 punkte nurodytą teismų praktiką. Savo išvadoje 1986 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimui *Adams ir kt. / Komisija* (294/84, Rink. p. 977, 978 ir 981) generalinis advokatas G. Slynn taip pat buvo tos nuomonės, kad vien „antras faktinių ir teisinių aplinkybių išnagrinėjimas“, pateisinantis teisės akto priėmimą, nėra naujas išnagrinėjimas, kuris sudaro kliūtis patvirtinančio akto egzistavimui.
- 34 Taip pat reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, naujų ir esminių aplinkybių buvimas gali pateisinti prašymą peržiūrėti ankstesnį sprendimą, kuris tapo galutinis (žr. 28 punkte minėto Sprendimo *Inpesca / Komisija* 47 punktą ir 28 punkte minėto Sprendimo *M / EMEA* 49 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Jei teisės aktas yra atsakymas į prašymą, kuriame nurodytos naujos ir esminės aplinkybės ir kuriuo administracijos prašoma peržiūrėti ankstesnį sprendimą, šis teisės aktas neturi būti laikomas vien patvirtinančiu, jei jame sprendžiama dėl tariamai naujų ir esminių aplinkybių ir todėl jame yra naujų aplinkybių, palyginti su ankstesniu sprendimu (žr. 28 punkte minėto Sprendimo *Inpesca / Komisija* 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 35 Taigi, po sprendimo, kuris tapo galutinis, peržiūrėjimo, grindžiamo naujomis ir esminėmis faktinėmis aplinkybėmis, atitinkama institucija turi priimti naują sprendimą, kurio teisėtumas gali tam tikrais atvejais būti ginčijamas Sąjungos teismuose. Tačiau, nesant naujų ir esminių aplinkybių, institucija neprivalo atlikti ankstesnio savo sprendimo peržiūrėjimo (28 punkte minėto Sprendimo *Inpesca / Komisija* 48 punktas ir 28 punkte minėto Sprendimo *M / EMEA* 51 punktas).
- 36 Iš šios teismų praktikos išplaukia, kad laikoma, jog aktas priimtas peržiūrėjus situaciją, todėl jis nėra patvirtinantis, kai šis aktas buvo priimtas arba suinteresuotojo asmens prašymu, arba paties teisės aktų leidėjo iniciatyva, remiantis esminėmis aplinkybėmis, į kurias nebuvo atsižvelgta priimant ankstesnį teisės aktą. Būtent dėl to, kad į šias aplinkybes nebuvo atsižvelgta priimant ankstesnį teisės aktą, jos yra naujos.
- 37 Tačiau, jei faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas naujas teisės aktas, nesiskiria nuo tų, kuriomis buvo grindžiamas ankstesnio teisės akto priėmimas, šis naujas teisės aktas tik patvirtina ankstesnį teisės aktą.
- 38 Kalbant apie aplinkybes, kurioms esant duomenys gali būti kvalifikuojami kaip nauji ir esminiai, jie turi būti kvalifikuojami kaip nauji tik kai šios aplinkybės neegzistuoja ankstesnio akto priėmimo momentu (šiuo klausimu žr. 28 punkte minėto Sprendimo *M / EMEA* 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; taip pat šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 29 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *SGL Carbon / Komisija*, T-308/02, Rink. p. II-1363, 57 punktą), tik kai tai yra aplinkybė, kuri jau egzistavo priimant ankstesnį teisės aktą, bet į kurią dėl kokių nors priežasčių, įskaitant pastarojo teisės akto leidėjo rūpestingumo nebuvimą, nebuvo atsižvelgta jį priimant (šiuo klausimu žr. 33 punkte minėto Sprendimo *Adams ir kt. / Komisija* 15 punktą ir 1994 m. kovo 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cortes Jimenez ir kt. / Komisija*, T-82/92, Rink. VT, p. I-A-69 ir II-237, 16 punktą).
- 39 Kalbant apie esminę aplinkybės pobūdį, kaip tai suprantama pagal nurodytą teismų praktiką, tam, kad ši aplinkybė būtų taip kvalifikuota, ji turi iš esmės pakeisti teisinę situaciją, į kurią atsižvelgė ankstesnio teisės akto autoriai (šiuo klausimu žr. 38 punkte minėtos Nutarties *SGL Carbon / Komisija* 58 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Kitaip tariant, būtina, kad nagrinėjama aplinkybė galėtų iš esmės pakeisti ankstesnio akto priėmimo sąlygas, kaip, be kita ko, aplinkybė, dėl kurios kyla abejonų dėl minėtu aktu priimto sprendimo pagrįstumo (žr. 28 punkte minėto Sprendimo *M / EMEA* 54 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 40 Dar reikia pažymėti, kad dėl priemonės, kuri išlieka pateisinama tik jeigu faktinės ir teisinės aplinkybės, buvusios iki jos priėmimo, išlikusios, peržiūrėjimo turi būti galimybė pateikti prašymą, siekiant patikrinti, ar jos palikimas pateisinamas (šiuo klausimu žr. 28 punkte minėto Pirmosios instancijos

teismo sprendimo *M / EMEA* 64–66 punktus ir 2014 m. kovo 21 d. Sprendimo *Yusef / Komisija*, T-306/10, 62 ir 63 punktus). Naujas nagrinėjimas, kuriuo siekiama patikrinti, ar anksčiau priimta priemonė išlieka pateisinama atsižvelgiant į per tą laiką įvykusį teisinės ir faktinės situacijos pasikeitimą, sudaro prielaidas priimti aktą, kuris nėra vien tik ankstesnį aktą patvirtinantis aktas, bet yra aktas, kuris gali būti ieškinio dėl panaikinimo, pateikto remiantis SESV 263 straipsniu, dalykas (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-362/08 P, Rink. p. I-669, 56–62 punktus).

- 41 Šiuo atveju, kaip tai tvirtina Komisija, ginčijamos nuostatos formuluotė yra identiška ankstesnės nuostatos formuluotei, kurią ji pakeitė, t. y. Reglamento Nr. 1580/2007, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1221/2008, I priedo B 2 dalies VI D punkto ketvirtai įtraukai. Ši nuostata savo ruožtu buvo identiška Reglamento Nr. 1799/2001, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2010/2002, priedo VI D punkto ketvirtai įtraukai. Kitaip tariant, ginčijama nuostata niekaip nebuvo pakeista nuo 2002 m.
- 42 Šiomis aplinkybėmis reikia patikrinti, atsižvelgiant į šio sprendimo 28–40 punktuose nurodytas aplinkybes, ar vis dėlto ginčijama nuostata buvo priimta peržiūrėjus situaciją, o tokiu atveju ji neturėtų būti laikoma tik patvirtinančia nuostata ir galėtų būti ieškinio dėl panaikinimo dalykas.
- 43 Bendrasis Teismas mano, kad taip yra dėl toliau nurodytų aplinkybių.
- 44 Pirma, ginčijama nuostata tam tikra prasme siejama su aplinkybių, kurios buvo iki jos priėmimo, išlikimu. Iš tiesų, nuolatinio mokslinio vystymosi amžiuje pateisinama laikyti, kad galimybės apdoroti citrusinius vaisius po derliaus nuėmimo ir naudojami konservantai ar kitos cheminės medžiagos gali nuolat ir stipriai keistis. Esant tokiai situacijai būtų logiška nuolat peržiūrėti taikytinas priemones, siekiant patikrinti, ar jos išlieka pateisinamos atsižvelgiant į galimus per tą laiką įvykusius teisinės ir faktinės situacijos pasikeitimus. Atrodo, ginčijamos nuostatos autorių siekis buvo atlikti tokį patikrinimą, bet ne iš esmės pertvarkyti esamas nuostatas.
- 45 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 543/2011 2 konstatuojamoje dalyje nurodyta, be kita ko, kad „reikėtų į naują reglamentą įtraukti visas įgyvendinimo taisykles, [apimančias vaisių ir daržovių ir perdirbtų vaisių ir daržovių sektorius], ir pakeitimus, kuriuos būtina padaryti atsižvelgiant į patirtį“.
- 46 Taigi iš to išplaukia, kad priimdama Reglamentą Nr. 543/2011 Komisija ne tik siekė konsoliduoti viename teisės akte visas jau galiojančias taikymo taisykles, bet, naudodamasi proga, ketino atlikti „reikiamus pakeitimus atsižvelgdama į patirtį“. Pastarasis siekis yra požymis, kad ginčijama nuostata, kaip ir visos kitos Reglamento Nr. 543/2011 nuostatos, gali būti priimta prieš peržiūrint situaciją, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 28 punkte nurodytą teismų praktiką.
- 47 Antra, reikia konstatuoti, kad priėmus Reglamentą Nr. 1221/2008, kuris yra paskutinis teisės aktas prieš priimant Reglamentą Nr. 543/2011, kuriame yra ginčijamai nuostatai identiška nuostata, reikšminga teisinė ir faktinė situacija buvo pakeista, o tai tam tikru atveju galėjo lemti ginčijamos nuostatos pakeitimą, todėl situaciją reikėjo peržiūrėti.
- 48 Šiuo aspektu reikia priminti, kad pagal Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 2 dalies a punkto v papunktį (žr. šio sprendimo 1 punktą) produktų prekybos standartus Komisija priima atsižvelgdama, be kita ko, į „[JT EEK] rekomendacijas dėl standartų“ (žr. šio sprendimo 13–16 punktus).
- 49 Šalys sutaria dėl to, kad šiuo atveju taikytinas standartas yra JT EEK standartas FFV-14 dėl citrusinių vaisių prekybos ir komercinės kokybės kontrolės. Jį priėmė darbo grupė ir jis buvo kelis kartus pakeistas.

- 50 2000 m. redakcijos JT EEK standarto FFV-14 „JT EEK standartas FFV-14 dėl citrusinių vaisių, tiekiamų tarptautiniu mastu tarp JT EEK valstybių narių ir į šias valstybes, prekybos ir komercinės kokybės kontrolės“ VI punkte buvo nuostatų, susijusių su pakuočių žymėjimu: ant pastarųjų, remiantis šia nuostata, turėjo būti tam tikros nuorodos („raidės grupuojamos toje pačioje pusėje, žymėjimas įskaitomas bei nenutrinamas, pateikta informacija matoma išorinėje pakuotės pusėje“). Šio standarto VI D punkto „Prekybinė specifikacija“ ketvirtoje įtraukoje buvo numatyta, kad ant pakuočių, „jei taikytina, nurodoma konservuojanti medžiaga ar kitos cheminės medžiagos, jei jų naudojimas atitinka importuojančiosios valstybės teisės aktus“. 2004 m. redakcijos JT EEK standartas FFV-14 niekaip nepakeitė minėtų nuostatų.
- 51 Tačiau 2009 m. redakcijos JT EEK standartu FFV-14 buvo padaryti pakeitimai minėtose nuostatose. Iš tiesų, 2009 m. redakcijos JT EEK standarto FFV-14 „JT EEK standartas FFV-14 dėl citrusinių vaisių prekybos ir komercinės kokybės kontrolės“ VI punkte numatyta, kad ant pakuočių turėjo būti tam tikros nuorodos („raidės grupuojamos toje pačioje pusėje, žymėjimas įskaitomas bei nenutrinamas, pateikta informacija matoma išorinėje pakuotės pusėje“). Šio standarto VI D punkto „Prekybinė specifikacija“ šeštoje įtraukoje numatyta, kad ant pakuočių turi būti nurodytas „apdorojimas po derliaus nuėmimo (jei taikytina, atsižvelgiant į importuojančios valstybės nacionalinės teisės aktus)“.
- 52 2010 m. redakcijos JT EEK standarto FFV-14 (šio standarto redakcija, kuri buvo taikoma priimant Reglamentą Nr. 543/2011) VI punkte tiek, kiek tai susiję su žymėjimu, pakartojamas 2009 m. JT EEK standartas FFV-14, išskyrus vieną skirtumą, kad jame daroma nuoroda į „tarą“, o 2009 m. standarte daroma nuoroda į „pakuotes“. Todėl jame numatyta, kad ant „taros“ turėjo būti tam tikros nuorodos („raidės grupuojamos toje pačioje pusėje, žymėjimas įskaitomas bei nenutrinamas, pateikta informacija matoma išorinėje pusėje“). VI D punkto „Prekybinė specifikacija“ šeštoje įtraukoje numatyta, kad ant taros turi būti pateikta nuoroda „apdorojimas po derliaus nuėmimo (jei taikytina, atsižvelgiant į importuojančios valstybės nacionalinės teisės aktus)“.
- 53 Taigi, iš to išplaukia, kad pagal 2000 ir 2004 m. redakcijos JT EEK standartą FFV-14, jei konservantas arba, tiksliau, cheminė medžiaga buvo naudota ant citrusinių vaisių (ir jei toks naudojimas atitiko importuojančios valstybės teisės aktus), informacija, susijusi su šiuo naudojimu, privalėjo būti nurodyta ant pakuočių, kuriose yra nagrinėjami citrusiniai vaisiai. Tačiau pagal to paties standarto 2009 ir 2010 m. redakcijas nurodyti tokį naudojimą reikalaujama, tik jei atitinkamos importuojančios valstybės teisės aktuose to reikalaujama. Kitaip tariant, jei atitinkamos importuojančios valstybės teisės aktuose leidžiama naudoti nagrinėjamą konservuojančią medžiagą ar cheminę medžiagą, nereikalaujant, kad informacija, susijusi su jų naudojimu, būtų nurodyta ant nagrinėjamų citrusinių vaisių pakuočių ar taros, 2009 ir 2010 m. redakcijos JT EEK standarte FFV-14 taip pat nereikalaujama tokio nurodymo.
- 54 Šalių nuomonės skiriasi dėl klausimo, kaip reikia suprasti naują 2009 ir 2010 m. redakcijos JT EEK standarto FFV-14 formulotę. Komisija ją aiškina kaip „pozicijos nebuvimą dėl pareigos nurodyti citrusinių vaisių apdorojimą po derliaus nuėmimo ir todėl kaip JT EEK atsisakymą rekomenduoti tokią nuorodą“. Komisijos teigimu, „*pasirinkimas*, kuriuo remiamasi rekomendacijoje, skirtas tik importuojančioms valstybėms, bet ne ūkio subjektams“. Komisijos nuomone, JT EEK standarto FFV-14 pakeitimas „yra visiškai formalus ir neturi įtakos esmei“. Būtent todėl ji mano, kad „šis pakeitimas neiškreipia aplinkybių“, kurios sudaro ginčijamos nuostatos priėmimo kontekstą.
- 55 Savo ruožtu Ispanijos Karalystė tvirtina, kad JT EEK priimti standartai skirti tiek valstybėms, dalyvaujančioms darbo grupėje, tiek visoms toms, kurios juos priima savo iniciatyva. Todėl ji mano, kad „pasirenkamasis apdorojimo po derliaus nuėmimo žymėjimas yra reikalavimas, kurio turi laikytis visi, kuriems šis standartas skirtas kiekvienoje valstybėje, kuri jį priima“. Savo dublike Ispanijos Karalystė eina dar toliau ir kaltina Komisiją pateikus klaidingą JT EEK standarto FFV-14 aiškinimą, pagal kurį juo valstybėms, dalyvaujančioms JT EEK, paliekama galimybė numatyti citrusinių vaisių apdorojimo po derliaus nuėmimo žymėjimą arba jo nenumatyti, nors pagal jį „nagrinėjama galimybė <...> skirta ūkio subjektams“.

- 56 Norint nuspręsti dėl ieškinio priimtumo, šiame etape nereikia nuspręsti nei dėl tikslaus pastarojo standarto 2009 ir 2010 m. redakcijos aiškinimo, nei dėl klausimo, ar jis skirtas tik valstybėms, dalyvaujančioms JT EEK, ar ir ūkio subjektams. Šie klausimai tam tikru aspektu yra svarbūs bylos esmei ir būtent šiame kontekste prireikus juos reikia analizuoti.
- 57 Ieškinio priimtumo analizės tikslais pakanka konstatuoti, kad JT EEK standarto formuluotėje nuo 2009 m., t. y. po to, kai buvo priimtas Reglamentas Nr. 1221/2008 (kuriame yra ginčijamai nuostatai identiška nuostata), buvo padarytas pakeitimas, kuris nėra visiškai redakcinio pobūdžio. Iš tiesų, jei ankstesnėse redakcijose buvo nedviprasmiškai numatyta, kad ant pakuočių ar taros, kuriose yra citrusinių vaisių, turi būti nuoroda apie apdorojimą po derliaus nuėmimo, tai nuo 2009 m. nagrinėjamame standarte numatyta tik paprasta galimybė šiuo aspektu „atsižvelgiant į importuojančios valstybės nacionalinės teisės aktus“. Priešingai, nei tvirtina Komisija, tai akivaizdžiai nėra vien formalus pakeitimas.
- 58 Net jei būtų pripažinta, kad Komisija neprivalėjo pakeisti atitinkamų Sąjungos teisės aktų atsižvelgdama į JT EEK standarto FFV-14 pakeitimą, ji neabejotinai privalėjo atsižvelgti į šį pakeitimą, kaip to reikalauja Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 2 dalies a punkto v papunktis, ir todėl ji turėjo bent jau peržiūrėti tokio pakeitimo galimybę. Tokio peržiūrėjimo pasekmė ta, kad ginčijama nuostata, nors jos turinys ir identiškas atitinkamai anksčiau galiojusiai nuostatai, nėra pastarosios patvirtinimas.
- 59 Galiausiai, trečia, procedūros eiga, lėmusi ginčijamos nuostatos priėmimą, kaip matyti iš šalių byloje pateiktų duomenų, jų rašytinių atsakymų į klausimus, kuriuos Bendrasis Teismas joms pateikė taikydamas proceso organizavimo priemonę, ir iš paaiškinimų, kuriuos šalys pateikė per posėdį, patvirtina, kad teisinės ir faktinės situacijos peržiūrėjimas iš tiesų buvo atliktas.
- 60 Kaip patvirtino šalys, įgyvendinimo reglamento, kuriuo nustatomos išsamios Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento taikymo taisyklės, projektas, kurį vėliau ir po pakeitimų priėmė Komisija kaip Reglamentą Nr. 543/2011, buvo nagrinėjamas Komisijos ekspertų grupės dėl vaisių ir daržovių standartizavimo (toliau – ekspertų grupė). Minėtai darbo grupei pateiktame ir jos išnagrinėtame projekte, kurį prie bylos medžiagos pridėjo Ispanijos Karalystė, buvo nuostata, numatanti, kad citrusinių vaisių apdorojimo po derliaus nuėmimo nuoroda yra neprivaloma („post-harvest treatment (optional)“, remiantis šio dokumento originalu anglų kalba). Tame pačiame projekte ginčijamai nuostatai identiška nuostata buvo išbraukta, be abejonės, siekiant nurodyti, kad jos nebeliks ir ji bus pakeista nauja minėta nuostata. Per posėdį, atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą, Komisija patvirtino, kad Ispanijos Karalystės pateiktas projektas buvo tas, kuris buvo perduotas ekspertų grupei. Ji vis dėlto patvirtino, kad atitinkamos šio projekto nuostatos formuluotė, kuri skiriasi nuo ginčijamos nuostatos, buvo pasekmė „klaidos“, kurią ji padarė.
- 61 Iš šalių prie bylos medžiagos pridėtų dokumentų ir jų paaiškinimų, pateiktų tiek rašytinėse pastabose, tiek per posėdį, taip pat matyti, kad reglamento projektas, kuriame buvo nuostata, identiška šio sprendimo 60 punkte nurodytai nuostatai, buvo 2011 m. balandžio 6 d. perduotas Vadybos komitetui tam, kad jis būtų išnagrinėtas per 2011 m. balandžio 13 d. posėdį. Ispanijos Karalystė ieškinio priede pateikė šio projekto kopiją. Tačiau 2011 m. balandžio 11 d. Komisija perdavė Vadybos komitetui pakeistą šio projekto redakciją, kurioje šį kartą buvo nuostata, identiška ginčijamai nuostatai. Savo rašytinėse pastabose Komisija patvirtino šios informacijos materialų tikslumą, tačiau ji dėl šio projekto taip pat pažymėjo, kad atitinkamos nuostatos redakciją lėmė „klaida“, kurią ji ištaisė iš karto po to, kai ji buvo nustatyta.
- 62 Ieškinio priede Ispanijos Karalystė taip pat pateikė raštų, kuriuos dvi Ispanijos ministerijos persiuntė Komisijai po 2011 m. balandžio 13 d. Vadybos komiteto posėdžio, siekdamas išreikšti nepritarimą dėl jos reglamento pasiūlymo, ir Komisijos atsakymų į šiuos raštus kopijas. 2011 m. gegužės 4 d. Ispanijos pramonės, turizmo ir prekybos ministerijos prekybos ir investicijų generalinis direktorius išsiuntė Komisijos Sveikatos ir vartotojų reikalų generalinio direktorato (GD) generaliniam direktoriui raštą,

kuriame jis tvirtino, kad ekspertų grupėje buvo nuspręsta, jog reglamentas, kurį turi priimti Komisija, atitinka naujos redakcijos JT EEK standartą FFV-14, pagal kurį nurodyti konservantus ar kitas chemines medžiagas, naudotas citrusiniams vaisiams po derliaus nuėmimo apdoroti, nebuvo privaloma.

- 63 Tas pats Ispanijos pareigūnas 2011 m. gegužės 4 d. taip pat išsiuntė Komisijos Žemės ūkio ir kaimo plėtros GD generaliniam direktoriui kitą raštą. Be to, Ispanijos aplinkos apsaugos, kaimo ir jūros ministerijos žemės ūkio ir gyvulių išteklių generalinė direktorė taip pat išsiuntė raštą 2011 m. gegužės 3 d. to paties Komisijos generalinio direktorato generaliniam direktoriui.
- 64 Žemės ūkio ir kaimo plėtros GD generalinis direktorius atsakė į du minėtus raštus – 2011 m. birželio 14 ir 30 d. Šių dviejų raštų, parengtų anglų ir ispanų kalbomis, turinys buvo identiškas. Juose nurodyta, kad Komisijos reglamento projekte iš naujo įtvirtinta dešimt specialiųjų prekybos standartų, atsižvelgiant į paskutinius JT EEK standartus. Kalbant apie prekybos standartą citrusiniams vaisiams, nurodyta, kad žymėjimo pareiga, susijusi su apdorojimu po derliaus nuėmimo, buvo įtvirtina Reglamente Nr. 1799/2001 ir kad „iki šiol [ji] be didesnių problemų buvo taikoma maisto produktų pramonės ūkio subjektams“. Jis pridūrė, kad „Komisijos tarnybos mano, jog žymėjimo pareigos nenumatymas nėra pateisinamas ir tai sukels prieštaravimų tiek, kiek tai susiję su tinkamu teisės aktu dėl maisto papildų taikymu“.
- 65 Savo ruožtu Sveikatos ir vartotojų reikalų GD generalinis direktorius atsakė į raštą, kurį jam persiuntė Ispanijos pramonės, turizmo ir prekybos ministerijos prekybos ir investicijų generalinis direktorius (žr. šio sprendimo 62 punktą) 2011 m. birželio 29 d. raštu; jame konstatuojama, kad rašto, kurį jis gavo, turinys buvo identiškas to paties Ispanijos pareigūno rašto, persiųsto Žemės ūkio ir kaimo plėtros GD generaliniam direktoriui, turiniui, ir tik persiuntė pastarojo 2011 m. birželio 14 d. atsakymą.
- 66 Iš visų šių aplinkybių išplaukia, kad redaguodamos reglamento projektą, kuris vėliau ir po pakeitimų buvo priimtas kaip Reglamentas Nr. 543/2011, Komisijos tarnybos iš pradžių rėmėsi galiojančios redakcijos JT EEK standartu FFV-14 ir siekė į reglamentą, kurį ruošėsi priimti Komisija, įtraukti šiam standartui identišką nuostatą.
- 67 Tačiau vėliau manyta, kad tokia atitinkamos nuostatos redakcija prieštarauja kitiems argumentams, įskaitant tuos, kurie susiję su „tinkamu teisės aktu dėl maisto papildų taikymu“, nurodytiems Žemės ūkio ir kaimo plėtros GD generalinio direktoriaus rašte, minėtame šio sprendimo 64 punkte. Bendrasis Teismas mano, būtent taip reikia suprasti Komisijos tvirtinimą, kad pradinę atitinkamos jos projekto nuostatos redakciją lėmė „klaida“. Kaip tik dėl to todėl 2011 m. balandžio 11 d. naujasis projektas, kuriame atitinkama nuostata buvo pataisyta taip, kaip yra jau galiojančioje redakcijoje, buvo pateiktas valstybėms narėms siekiant jį apsvarstyti Vadybos komiteto posėdyje.
- 68 Iš to išplaukia, kad ginčijama nuostata buvo priimta peržiūrėjus situaciją, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 28 punkte nurodytą teismų praktiką, o tai, remiantis ta pačia teismų praktika, reiškia, kad ši nuostata negali būti laikoma vien patvirtinančia identiškas ankstesnes nuostatas.
- 69 Iš tiesų, ankstesnės nuostatos, nors jų turinys ir identiškas ginčijamos nuostatos turiniui, yra tik galiojančios JT EEK standarto FFV-14 redakcijos perkėlimas į Sąjungos teisę. Tik priimdama ginčijamą nuostatą Komisija, iš pradžių siekusi pakeisti atitinkamą Sąjungos teisės nuostatą, kad ji atitiktų nagrinėjamą standartą, vėliau išanalizavo klausimą, ar ji galėjo ar net turėjo skirtis nuo šio standarto, be kita ko, siekdama užtikrinti „tinkamą [Sąjungos] teisės aktų dėl maisto papildų taikymą“. Pateikusi teigiamą atsakymą į šį klausimą, ji paliko nagrinėjamą nuostatą nepakeistą ir pirmą kartą nuo 2002 m. nukrypo nuo JT EEK standarto FFV-14 redakcijos.

- 70 Kitaip tariant, ginčijama nuostata buvo priimta išnagrinėjus klausimą, kuris nebuvo nagrinėtas anksčiau. Šis nagrinėjimas yra nauja ir esminė aplinkybė, į kurią buvo atsižvelgta priimant ginčijamą nuostatą ir kurios nebuvo priimant identišką ankstesnes nuostatas, o tai reiškia, kad ginčijama nuostata nėra vien patvirtinanti ankstesnes nuostatas, bet yra aktas, kurį galima ginčyti.
- 71 Todėl šis ieškinytis yra priimtinas ir turi būti nagrinėjamas iš esmės.

Dėl esmės

- 72 Grįsdama savo ieškinį Ispanijos Karalystė nurodo penkis pagrindus, susijusius su, pirma, teisės normų hierarchijos paisymo principo pažeidimu, antra, piktnaudžiavimu įgaliojimais, trečia, motyvavimo nebuvimu, ketvirta, vienodo požiūrio principo pažeidimu ir, penkta, proporcingumo principo pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinių pagrindo, susijusio su teisės normų hierarchijos paisymo principo pažeidimu

- 73 Ispanijos Karalystė tvirtina, kad priimdama ginčijamos nuostatos formos prekybos standartą, kuris skiriasi nuo JT EEK standarto FFV-14, Komisija pažeidė Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 2 dalies a punktą, taigi ir normų hierarchijos paisymo principą. Šiomis aplinkybėmis ji remiasi Reglamento Nr. 543/2011 6 konstatuojamąja dalimi, pagal kurią, „kad būtų išvengta nereikalingų prekybos kliūčių, jei atskiriems produktams turi būti nustatyti specialieji prekybos standartai, tie standartai turėtų atitikti nustatytuosius [JT EEK] priimtuose standartuose“.
- 74 Reikia priminti, kad pagal teisės normų hierarchijos principą įgyvendinantis reglamentas negali nukrypti nuo įgyvendinamame akte nustatytų taisyklių (žr. 2011 m. balandžio 13 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Vokietija / Komisija*, T-576/08, Rink. p. II-1578, 100 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 75 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad pagal Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 2 dalies a punkto v papunktį „[JT EEK] rekomendacijos dėl standartų“ yra vienas iš elementų, į kuriuos Komisija privalo atsižvelgti, kai numato vieno ar kelių produktų prekybos standartus. Todėl vien iš šios nuostatos formuluotės niekaip nematyti, kad Komisijos nustatyti standartai turi identyškai atitikti JT EEK priimtus standartus.
- 76 Be to, Ispanijos Karalystės argumentuose ir bylos medžiagoje nėra jokių aplinkybių, pateisinančių kitokią išvadą, pagal kurią, nepaisant aiškių ir nedviprasmiškų minėtos nuostatos sąvokų, ją reikia aiškinti taip, kad, priimdama prekybos standartus vienam ar keliems produktams, Komisija atitinkamą JT EEK priimtą standartą privalo perkelti tokį, koks jis yra.
- 77 Konkrečiai, iš 2009 m. gegužės 4–8 d. Ženevoje įvykusio darbo grupės posėdžio protokolo, kurio kopiją Komisija pridėjo prie bylos atsilepimo priedo, matyti, kad JT EEK priimti standartai nėra įpareigojamojo pobūdžio net valstybėms, kurios dalyvauja JT EEK. Iš tiesų, iš šio posėdžio protokolo 78 punkto matyti, kad darbo grupės sekretoriatas susitikimo dalyviams paaikškino, kad „JT EEK parengti standartai <...> yra tik rekomendacijos ir negali būti privalomi valstybėms. Valstybės pačios nusprendžia, kokius standartus jos naudos nacionaliniu ir regioniniu lygiu“.
- 78 Be to, per posėdį atsakydamos į Bendrojo Teismo klausimą tiek Ispanijos Karalystė, tiek Komisija patvirtino, kad JT EEK priimti standartai nėra įpareigojamojo pobūdžio net valstybėms, kurios dalyvauja JT EEK.

- 79 Iš to išplaukia, kad JT EEK standarto priėmimas nereikia jokios pareigos Sąjungos valstybėms narėms, kurios visos dalyvauja JT EEK.
- 80 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 2 dalį, remiantis jos aiškia ir nedviprasmiška formuluote, reikia aiškinti taip, kad Komisija turi diskreciją Sąjungos lygiu priimti vieno ar kelių produktų prekybos standartus. Kadangi pagal teismų praktiką žemės ūkio politikos srityje institucijoms pripažįstama plati diskrecija, atsižvelgiant į atsakomybę, kuri joms tenka šioje srityje (žr. 2007 m. gegužės 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ispanija / Komisija*, T-219/04, Rink. p. II-1323, 105 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), darytina išvada, kad Komisijos turima diskrecija, remiantis minėta nuostata, yra taip pat plati. Tačiau pagal tą pačią nuostatą įgyvendindama šią plačią diskreciją ji privalo, be kitų, atsižvelgti į standartus, patvirtintus JT EEK. Be to, šių standartų neįpareigojamasis pobūdis yra paaiškinamas minėtoje nuostatoje vartojama fraze „standartų rekomendacijos“.
- 81 Todėl, kadangi Komisija pagal minėtą pagrindinio reglamento nuostatą neprivalėjo Sąjungos lygiu priimti citrusinių vaisių prekybos standarto, identiško JT EEK standartui FFV-14, ji neturėtų būti kaltinama pažeidus pagrindinį reglamentą, todėl ir teisės normų hierarchijos principą.
- 82 Kalbant apie Ispanijos Karalystės argumentą, susijusį su Reglamento Nr. 543/2011 6 konstatuojamosios dalies formuluote (apie kurią priminta šio sprendimo 73 punkte), visų pirma reikia konstatuoti, kad tai paties Reglamento Nr. 543/2011, o ne aukštesnio rango teisės nuostatos, kaip antai Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento, konstatuojamoji dalis. Todėl bet kuriuo atveju neturėtų kilti klausimo dėl normų hierarchijos principo pažeidimo.
- 83 Kaip bebūtų, reikia pažymėti, kad žodis „atitinka“, vartojamas minėtoje 6 konstatuojamoje dalyje, neturi būti aiškinamas taip, kad Komisijos priimti standartai turi būti visiškai tokio paties turinio kaip JT EEK standartai.
- 84 Be to, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką įgyvendinimo reglamentas, esant galimybei, turi būti aiškinamas taip, kad neprieštarautų pagrindinio reglamento nuostatomis (1993 m. birželio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dr Tretter*, C-90/92, Rink. p. I-3569, 11 punktas ir 1996 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-61/94, Rink. p. I-3989, 52 punktas).
- 85 Kaip jau buvo pažymėta, šiuo atveju Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento, kuris yra pagrindinis reglamentas, 113 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad Komisija, priimdama konkrečių produktų prekybos standartus, atsižvelgtų į kelias aplinkybes, kurių tik viena yra JT EEK priimti standartai. Jei Komisija, priimdama Reglamentą Nr. 543/2011, būtų siekusi pakartoti visus reikšmingus JT EEK standartus, neatsižvelgdama į jokią kitą aplinkybę, kuri galimai lemtų kitokį vieno ar kito priimtino standarto turinį, ji pažeistų pagrindinį reglamentą. Todėl neturėtų būti pripažinta, kad toks buvo jos siekis, kai ji priėmė Reglamentą Nr. 543/2011. Šio reglamento 6 konstatuojamoji dalis veikiau turi būti suprantama taip, kad kai konkretūs prekybos standartai turi būti nustatyti individualiems produktams, jie turi būti grindžiami JT EEK priimtais standartais kartu su galimais būtiniais pakeitimais, reikalingais siekiant atsižvelgti į kitas aplinkybes, nurodytas Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 2 dalyje.
- 86 Savo dublike Ispanijos Karalystė priduria, jog, kadangi Komisija savo rašytinėse pastabose tvirtina (šiuo aspektu žr. šio sprendimo 54 punktą), kad JT EEK standartas FFV-14 nebuvo iš esmės pakeistas, akivaizdu, kad ji neįvykdė savo pareigos, išplaukiančios iš Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 2 dalies a punkto v papunkčio, atsižvelgti į šį pakeitimą. Atsižvelgdama į tai, Ispanijos Karalystė taip pat nurodo Komisijos teiginį, kad nagrinėjamame standarte numatyta galimybė taikoma tik importuojančios valstybėms (šis teiginys, Ispanijos Karalystės teigimu, yra klaidingas, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 55 punkte).

- 87 Šiems argumentams negalima pritarti bent jau dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės normų hierarchijos paisymo principo pažeidimu.
- 88 Iš tiesų, nėra jokių abejonių, kad rengdama ginčijamą nuostatą Komisija atsižvelgė į JT EEK standartą FFV-14, kaip to reikalaujama Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktyje. Tai liudija aplinkybė, nurodyta Ispanijos Karalystės, kad pirmajame projekte, parengtame Komisijos, kuris tapo ginčijama nuostata, buvo atitinkamai JT EEK standarto FFV-14 nuostatai identiška nuostata (žr. šio sprendimo 60 ir 61 punktus). Todėl Komisija neturėtų būti kaltinama neįvykdžiusi savo pareigos atsižvelgti į nagrinėjamą standartą.
- 89 Kalbant apie tariamai klaidingą Komisijos teiginį, kad nagrinėjamas standartas skirtas tik valstybėms, bet ne ir ūkio subjektams (atrodo, taip tvirtina Ispanijos Karalystė), pakanka pažymėti, kad, atsižvelgiant į šį pagrindą, galimas Komisijos klaidingas nagrinėjamo standarto turinio supratimas bet kuriuo atveju neturėtų reikšti jos padaryto teisės normų hierarchijos principo pažeidimo. Tačiau tokia klaida, jei ji buvo padaryta, galėtų pateisinti ginčijamos nuostatos panaikinimą dėl akivaizdžios Komisijos klaidos įgyvendinant diskreciją, kuri jai pripažįstama Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 2 dalies a punkto v papunktyje. Klausimas, ar Komisijos vertinime yra akivaizdi klaida, bus nagrinėjamas kartu su penktojo ieškinio pagrindo analize. Ispanijos Karalystės pateikti argumentai, kuriais grindžiamas pastarasis pagrindas, reikalauja tokio Bendrojo Teismo patikrinimo ir, būtent atsižvelgiant į tai, reikia taip pat išnagrinėti, ar Komisija tinkamai suprato atitinkamos JT EEK standarto FFV-14 nuostatos turinį.
- 90 Atsižvelgiant į visas šias aplinkybes reikia atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais

- 91 Antruoju ieškinio pagrindu, nurodytu subsidiariai tuo atveju, jei Bendrasis Teismas atmestų pirmąjį, Ispanijos Karalystė kaltina Komisiją piktnaudžiavimu įgaliojimais tiek, kiek Komisija, kaip ji pati teigia, priėmė ginčijamą nuostatą kitais tikslais, nei nurodyti. Šiuo aspektu Ispanijos Karalystė nurodo keturis požymius: pirma, Reglamento Nr. 543/2011 6 konstatuojamosios dalies formuluotę (žr. šio sprendimo 73 punktą); antra, Komisijos reglamento projekto pakeitimą per parengiamuosius darbus iki jo priėmimo ir paaiškinimus, tariamai Komisijos pateiktus siekiant juos pateisinti; trečia, raštų, nurodytų šio sprendimo 64 ir 65 punktuose, turinį; ketvirta, žymėjimo pareigos, numatytos ginčijamoje nuostatoje, turinį, kuris, Ispanijos Karalystės teigimu, yra „atrankinio pobūdžio“.
- 92 Ispanijos Karalystės teigimu, Komisijos nurodytas pateisinimas, siekiant pagrįsti ginčijamoje nuostatoje numatytos žymėjimo pareigos išsaugojimą iš esmės, konkrečiai apima ortofenilfenolį ir jo natrio druską, vadinamąjį natrio ortofenilfenatą (toliau kartu – OPP). Ispanijos Karalystė mano, kadangi OPP taikytini teisės aktai dėl maisto papildų, jis turėtų būti nurodytas juose. Ispanijos Karalystė taip pat mano, kad ginčijamoje nuostatoje nustatyta pareiga yra atrankinio pobūdžio, nes ji taikoma ne visiems vaisiams ir daržovėms.
- 93 Ispanijos Karalystė šiuo klausimu tvirtina, kad teisės aktų dėl maisto priedų įgyvendinimo yra tikslas, nepriskirtinas Komisijos kompetencijai pagal Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnį. Iš to ji daro išvadą, kad Komisija veikė kitais tikslais, nei nurodyti ginčijame akte. Taip pat ji veikė kitais tikslais, nei nurodyti Reglamente Nr. 543/2011 ir Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnyje, kuriais jai suteikta kompetencija priimti ginčijamą nuostatą.
- 94 Ispanijos Karalystė dar tvirtina, kad prekybos standartų nustatymas yra priemonė, kuri priskirtina prie bendro žemės ūkio rinkų organizavimo, numatyto SESV 40 straipsnyje, norint pasiekti bendros žemės ūkio politikos tikslus, skelbiamus SESV 39 straipsnyje. Nors teismų praktikoje pripažįstama, kad bendros žemės ūkio politikos tikslų siekimu neatsiribojama nuo bendro intereso reikalavimų, kaip

antai vartotojų ar žmonių ir gyvūnų sveikatos ir gyvybės apsaugos, toks argumentas neturėtų leisti Komisijai nustatyti bendrą ir absoliučią pareigą be jokio konkretaus teisinio pagrindo. Tokios pareigos nustatymas galimas tik pagal SESV 169 straipsnį, kuriame, remiantis jo 1 dalimi, numatyta, kad „[s]iekdama remti vartotojų interesus ir užtikrinti vartotojų aukšto lygio apsaugą, Sąjunga padeda užtikrinti vartotojų sveikatą, saugą ir ekonominius interesus, taip pat skatinti jų teisę į informaciją, šviečiamąją veiklą ir burtis į organizacijas savo interesams ginti.“ Taigi, šiuo straipsniu nesuteikiama jokia tiesioginė kompetencija Komisijai. Ispanijos Karalystės teigimu, tai yra papildomas piktnaudžiavimo įgaliojimas, kuriuo ji kaltina Komisiją, įrodymas.

- 95 Šuo aspektu visų pirma reikia priminti nusistovėjusią teismų praktiką, pagal kurią teisės aktas laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais tik jei, remiantis objektyviais, tinkamais ir neprieštariniais duomenimis, paaiškėja, kad jis buvo priimtas tik ar bent jau iš esmės siekiant kitų, nei nurodyti, tikslų arba siekiant konkrečiu atveju išvengti Sutartyje numatytos specialios procedūros (žr. 2008 m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-442/04, Rink. p. I-3517, 49 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 96 Šiuo atveju jokie Ispanijos Karalystės nurodyti požymiai jos argumentuose neįrodo, kad ginčijama nuostata buvo priimta kitais tikslais, nei nurodyti, ar buvo siekta išvengti Sutartyje numatytos specialios procedūros.
- 97 Kalbant apie Ispanijos Karalystės argumentą, susijusį su Reglamento Nr. 543/2011 6 konstatuojamosios dalies formuluote, šio sprendimo 85 punkte jau buvo nurodyta, kad žodis „atitinka“ neturėtų būti suprantamas taip, kad Komisija siekė priimti visus reikiamus standartus, kurie buvo priimti JT EEK be jokių galimų pakeitimų. Bet kuriuo atveju, kad ir kokie buvo Komisijos siekiai priimant Reglamentą Nr. 543/2011, ši konstatuojamoji dalis neįrodo, kad ja buvo siekiama kitokio tikslo, nei nurodytas, t. y. nustatyti konkrečius prekybos standartus tam tikriems produktams, tarp jų – citrusiniams vaisiams.
- 98 Kalbant apie antrą ir trečią požymius, nurodytus Ispanijos Karalystės, jie, žinoma, įrodo, kad priimdama ginčijamą nuostatą Komisija, be kita ko, atsižvelgė į OPP, kuriam ilgą laiką buvo taikomi teisės aktai dėl maisto papildų. Tačiau niekas neįrodo Ispanijos Karalystės teiginio (žr. šio sprendimo 93 punktą), kad ginčijama nuostata siekiama įgyvendinti tuos teisės aktus.
- 99 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, reikia pažymėti, kad iš Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 2 dalies a punkto iii papunkčio formuluotės aiškiai matyti, kad prekybos standartai, kuriuos Komisija gali numatyti, buvo nustatyti atsižvelgiant, be kita ko, į „vartotojų norą gauti pakankamą ir skaidrią informaciją apie produktą“. Be to, kaip pripažįsta pati Ispanijos Karalystė, pagal Teisingumo Teismo praktiką siekiant bendrosios žemės ūkio politikos tikslų negalima nepaisyti bendrojo intereso reikalavimų, kaip antai vartotojų apsaugos ar žmonių ir gyvūnų sveikatos ir gyvybės apsaugos, į juos Sąjungos institucijos turi atsižvelgti vykdydamos savo įgaliojimus (1988 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, 68/86, Rink. p. 855, 12 punktas ir 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Komisija*, C-180/96, Rink. p. I-2265, 120 punktas).
- 100 Todėl, priešingai, nei tvirtina Ispanijos Karalystė, negalima pripažinti, kad Komisija nesilaikė procedūros, susijusios su prekybos standartų priėmimu remiantis Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsniu siekiant priimti nuostatą dėl vartotojų apsaugos, kurios priėmimas nepriskirtinas jos kompetencijai. Argumentas, kad Komisija neturi jokio konkretaus teisinio pagrindo priimti tokią nuostatą kaip ginčijama, nes jos priėmimas negalimas pagal SESV 169 straipsnį, kuriuo nesuteikiama Komisijai tokia tiesioginė kompetencija (žr. šio sprendimo 94 punktą), turi būti atmestas dėl to paties motyvo.
- 101 Iš to išplaukia, kad bet kuriuo atveju prieš tai nagrinėti argumentai neįrodo, kad ginčijamos nuostatos priėmimas yra piktnaudžiavimas įgaliojimais, kuris yra vienintelis šio ieškinio pagrindo dalykas.

- 102 Žinoma, iš tiesų Komisija savo rašytinėse pastabose pati pažymi, jog jos „oficiali pozicija“ dėl motyvų, pateisinančių ginčijamos nuostatos, identišką analogiškai ankstesnei nuostatai, priėmimą, nepaisant per tą laiką padaryto JT EEK standarto FFV-14 pakeitimo, yra ta, kuri nurodyta šio sprendimo 64 punkte minėtame rašte. Todėl, kaip tvirtina Ispanijos Karalystė, nors minėta pozicija grindžiama teisės klaida, susijusia su „teisės aktų dėl maisto papildų“ reikalavimais, tokia klaida gali pateisinti ginčijamos nuostatos panaikinimą. Iš tiesų, pati Komisija pripažįsta, kad tokia klaida, jei ji būtų patvirtinta, galėtų lemti ginčijamos nuostatos panaikinimą. Vis dėlto, ji tvirtina, kad toks hipotetinis panaikinimas būtų grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida ar proporcingumo principo pažeidimu.
- 103 Taigi, kaip šio sprendimo 89 punkte nurodytas klausimas, dėl tų pačių motyvų, kokie nurodyti tame punkte, šio sprendimo 102 punkte nurodytas klausimas bus analizuojamas nagrinėjant penktąjį pagrindą.
- 104 Ketvirtasis Ispanijos Karalystės nurodytas požymis, susijęs su ginčijamos nuostatos turiniu, taip pat neįrodo Komisijos piktnaudžiavimo įgaliojimais. Tai, kad numatyta pareiga žymėti visas medžiagas, naudojamas apdorojant po derliaus nuėmimo citrusinius vaisius, dėl motyvų, iš esmės susijusių su viena iš šių medžiagų, t. y. OPP, ir tai, kad ši pareiga taikoma tik citrusiniams vaisiams, o ne kitiems vaisiams, tam tikrais atvejais galėtų pateisinti ginčijamos nuostatos panaikinimą dėl akivaizdžios vertinimo klaidos ar dėl vienodo požiūrio ar proporcingumo principų pažeidimo, bet nėra piktnaudžiavimo įgaliojimais požymis. Šiuo atveju taip pat tai argumentai, kurie turi būti nagrinėjami analizuojant ketvirtąjį ir penktąjį ieškinio pagrindus.
- 105 Atsižvelgiant į visas šias aplinkybes reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

- 106 Ispanijos Karalystė kaltina Komisiją pareigos motyvuoti pažeidimu dėl skirtumų, kurie, jos teigimu, egzistuoja tarp, pirma, Reglamento Nr. 543/2011 6 konstatuojamosios dalies ir, antra, ginčijamos nuostatos (taip pat žr. šio sprendimo 73 punktą). Ispanijos Karalystė mano, kad ginčijamos nuostatos motyvavimas yra aiškus, tačiau dviprasmiškas, nes, nors, remiantis JT EEK standartu FFV-14, žymėti citrusinių vaisių apdorojimą po derliaus nuėmimo neprivaloma, Reglamentas Nr. 543/2011 niekaip nenurodo priešasčių, dėl kurių Komisija nesilaikė šio standarto ir ginčijama nuostata numatė bendrą ir besąlyginę žymėjimo pareigą. Ši pareiga buvo numatyta be jokio pateisinimo, o tai yra pareigos motyvuoti, numatytos SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir šios srities teismų praktikoje, pažeidimas.
- 107 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi būti pritaikytas atsižvelgiant į kiekvieno akto pobūdį. Iš jo turi būti matomas aiškus ir nedviprasmiškas aktą priėmusios institucijos pagrindimas, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priemonės priėmimo motyvais, o Sąjungos teismas – vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę. Tačiau nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvacija atitinka EB 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei nagrinėjamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 2006 m. rugsėjo 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-310/04, Rink. p. I-7285, 57 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Juo labiau taip yra tuo atveju, kai valstybės narės aktyviai dalyvauja ginčijamo akto priėmimo procese ir todėl žino šio akto priėmimo priežastis (žr. 2001 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai / Taryba*, C-301/97, Rink. p. I-8853, 188 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 108 Be to, kai kalbama, kaip šiuo atveju, apie aktą, skirtą bendram taikymui, motyvuose galima apsiriboti tik nurodymu, pirma, bendros situacijos, kuri lėmė jo priėmimą, ir, antra, bendrų tikslų, kurių juo siekiama (107 punkte minėto Sprendimo *Nyderlandai / Taryba* 189 punktą ir 107 punkte minėto 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba* 59 punktą).
- 109 Be to, Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad jei iš ginčijamo akto galima nustatyti institucijos siekiamo tikslo esmę, reikalavimas nurodyti specifinius skirtingų naudojamų techninių sprendimų motyvus būtų perteklinis (žr. 107 punkte minėto Sprendimo *Nyderlandai / Taryba* 190 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tai juo labiau taikytina, kai Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją rinktis priemones, reikalingas kompleksinės politikos, kaip antai šiuo atveju bendros žemės ūkio politikos, įgyvendinimui (žr. 107 punkte nurodyto Sprendimo *Nyderlandai / Taryba* 191 ir 192 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).
- 110 Šiuo atveju visų pirma reikia konstatuoti, kad visi Ispanijos Karalystės argumentai grindžiami Reglamento Nr. 543/2011 6 konstatuojamosios dalies aiškinimu, kuris, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 83–85 punktuose, yra klaidingas.
- 111 Iš tiesų, dėl motyvų, kurie buvo nurodyti šio sprendimo 83–85 punktuose, nereikia šios konstatuojamosios dalies suprasti taip, kad reikia, jog Komisijos priimti Sąjungos prekybos standartai būtų identiški JT EEK standartams. Jei Komisija taip elgtųsi, ji pažeistų pareigą, numatytą Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113 straipsnio 2 dalies a punkte, priimant tokius standartus atsižvelgti ne vien į JT EEK priimtus standartus, bet ir į kitus veiksnius, taip pat minėtus šioje nuostatoje. Todėl, kaip jau buvo nurodyta prieš tai, šią konstatuojamąją dalį reikia suprasti taip, kad Komisija, priimdama prekybos standartus Sąjungos lygiu, siekė užtikrinti esminį jos ir JT EEK priimtų standartų atitikimą, kitaip tariant, jei to reikalaujama, užtikrinti, kad Sąjungos prekybos standartai būtų tokios pat apimties ir tokio paties turinio kaip ir JT EEK priimti standartai ir juos atitiktų.
- 112 Ši Reglamento Nr. 543/2011 6 konstatuojamosios dalies aiškinimą patvirtina bendras palyginimas – viena vertus, 2010 m. redakcijos JT EEK standarto FFV-14 ir, kita vertus, Sąjungos citrusinių vaisių prekybos standarto, įtvirtinto minėtame reglamente. Iš tokio palyginimo matyti, kad, nors Sąjungos prekybos standartu bendrai laikomasi JT EEK standarto FFV-14 (2010 m. redakcijos) struktūros ir formuluotės, šie du standartai turi kelis nedidelius tarpusavio skirtumus, kurie yra paprasčiausi redakciniai neatitikimai ar net esminiai skirtumai, o ginčijamos nuostatos ir atitinkamos JT EEK standarto FFV-14 nuostatos tarpusavio skirtumas yra tik pavyzdys. Be kita ko, kaip nurodė pati Ispanijos Karalystė, reikia konstatuoti, kad didieji greipfrutai, greipfrutai ir žaliosios citrinos nepatenka į Sąjungos prekybos standarto, įtvirtinto Reglamente Nr. 543/2011, taikymo sritį, nors visi jie numatyti JT EEK standarte FFV-14.
- 113 Iš to matyti, kad nėra jokio nesuderinamumo tarp to, kas skelbiama Reglamento Nr. 543/2011 6 konstatuojamoje dalyje, ir Komisijos pasirinkimo įtraukti į naują Sąjungos lygio standartą ginčijamą nuostatą, identišką ankstesnėms atitinkamoms nuostatom, nepaisant pakeitimų, kurie tuo metu buvo padaryti atitinkama JT EEK standarto FFV-14 nuostata. Todėl negalima pritarti Ispanijos Karalystės argumentui, kad ginčijamos nuostatos motyvavimas yra „dviprasmiškas“.
- 114 Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 108 ir 109 punktuose minėtą teismų praktiką, Komisija neturėtų būti kaltinama pareigos motyvuoti pažeidimu dėl to, kad ji skirtingose Reglamento Nr. 543/2011 konstatuojamosiose dalyse nenurodė konkrečių motyvų, dėl kurių ji nusprendė įtraukti į prekybos standartą, susijusį su citrusiniais vaisiais, ginčijamą nuostatą, kuri skiriasi nuo atitinkamos JT EEK standarto FFV-14 nuostatos. Iš tiesų, atsižvelgiant į daugelį skirtumų tarp Sąjungos citrusinių vaisių prekybos standarto, priimto šiuo reglamentu, ir JT EEK standarto FFV-14 (žr. šio sprendimo 112 punktą), bet kuriuo atveju būtų pernelyg daug iš Komisijos reikalauti nurodyti konkretų kiekvieno skirtumo pateisinimą.

- 115 Šio sprendimo 114 punkte nurodyta išvada juo labiau išplaukia iš to, kad Ispanijos Karalystė, kaip tai patvirtina jos pačios nurodytos aplinkybės (žr. šio sprendimo 64 ir 65 punktus), galėjo žinoti motyvus, pateisinusius Komisijos sprendimą Sąjungos lygiu nedaryti JT EEK standarto FFV-14 nuostatos, susijusios su žymėjimu, pakeitimo.
- 116 Tiksliau tariant, atsižvelgiant į tai, kad ginčijama nuostata yra dalis Sąjungos prekybos standarto, susijusio su citrusiniais vaisiais, kuris yra bendro taikymo aktas, reikia konstatuoti, kad bendra situacija, dėl kurios buvo priimti specialūs prekybos standartai, tarp jų susiję su citrusiniais vaisiais, ir bendri šiuo teisės aktu siekiami tikslai, kaip reikalaujama šio sprendimo 108 punkte nurodytoje teismų praktikoje, pakankamai aiškiai matyti iš Reglamento Nr. 543/2011 5 ir 6 konstatuojamųjų dalių. Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad Ispanijos Karalystė nepateikė kito kaltinimo dėl šio motyvavimo, išskyrus tariamą minėto reglamento 6 konstatuojamosios dalies formuluotės ir ginčijamos nuostatos turinio neatitikimą.
- 117 Ispanijos Karalystė taip pat remiasi 1993 m. balandžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Diversinte ir Iberlacta* (C-260/91 ir C-261/91, Rink. p. I-1885, 11 ir 12 punktai) ir 2007 m. lapkričio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Vengrija / Komisija* (T-310/06, Rink. p. II-4619, 83 ir 84 punktai), kuriuose buvo konstatuota, kad šiose bylose nagrinėjamuose reglamentuose nenurodyti motyvai.
- 118 Kaip teisingai tvirtina Komisija, bylų aplinkybės, dėl kurių buvo priimti abu šie sprendimai, visiškai skiriasi nuo šios bylos aplinkybių, todėl jokio naudingo šio atvejo paaiškinimo negalima pateikti.
- 119 Iš tiesų, šio sprendimo 117 punkte minėtame Sprendime *Diversinte ir Iberlacta* (11 ir 12 punktai) iškilo klausimas dėl atgalinio galiojimo nuostatos, dėl kurios teismų praktikoje reikalaujama ginčijamo akto motyvuose pateikti atskirą pateisinimą, kaip matyti iš to paties sprendimo 10 punkto. Šiuo atveju neteigiama, kad ginčijama nuostata yra atgalinio galiojimo.
- 120 Kalbant apie šio sprendimo 117 punkte minėtą Sprendimą *Vengrija / Komisija* (82–88 punktai), Bendrasis Teismas jame nurodė, kad tam tikros reglamento nuostatos, kurios buvo nagrinėjamos šioje byloje, turėjo būti panaikintos dėl motyvavimo nebuvimo, nes šiame reglamente nenurodytos priežastys, dėl kurių šiomis nuostatomis įtvirtintos naujos priemonės turėjo būti taikomos nedelsiant. Tačiau ši Bendrojo Teismo išvada turi būti aiškinama atsižvelgiant į kontekstą, apie kurį priminta to paties sprendimo 66–72 punktuose, iš kurių matyti, kad nustatant priemones, dėl kurių kaltinama, buvo pažeisti teisėti su jomis susijusių gamintojų lūkesčiai. Iš tiesų, atrodo, kad nagrinėjamo sprendimo 82–88 punktuose nurodytas perteklinis motyvas, nes Bendrasis Teismas to paties sprendimo 72 punkte jau buvo padaręs išvadą, kad atitinkamo reglamento nagrinėjamos nuostatos turi būti panaikintos dėl gamintojų teisėtų lūkesčių pažeidimo.
- 121 Šiuo atveju Ispanijos Karalystė net neteigė, kad ginčijama nuostata pažeidžiami citrusinių vaisių gamintojų, sektoriaus ūkio subjektų ar kitų suinteresuotųjų asmenų teisėti lūkesčiai.
- 122 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu

- 123 Savo ketvirtuoju ieškinio pagrindu Ispanijos Karalystė kaltina Komisiją vienodo požiūrio ir gamintojų nediskriminavimo principo, įtvirtinto SESV 40 straipsnio 2 dalyje, pažeidimu. Ispanijos Karalystė iš esmės tvirtina, kad visi įvairių vaisių ir daržovių gamintojai yra panašioje situacijoje atsižvelgiant į galimybę, kad jų produktams po derliaus nuėmimo bus taikomas apdorojimas. Ispanijos Karalystė šiuo aspektu nurodo kelis pavyzdžius medžiagų, kurios po derliaus nuėmimo buvo naudotos, be kita ko, vaisiams su sėklomis (obuoliams ir kriaušėms), kaulavaisiams, bananams ir bulvėms.

- 124 Tarp dešimties specialių prekybos standartų, priimtų Reglamentu Nr. 543/2011, tik pagal standartą, susijusį su citrusiniais vaisiais ir įtvirtintą ginčijamoje nuostatoje, reikalaujama žymėti konservantus ir kitas chemines medžiagas, naudojamas apdoroti po derliaus nuėmimo. Ispanijos Karalystės teigimu, iš to matyti, kad ginčijama nuostata yra citrusinių vaisių augintojus diskriminuojanti priemonė, kuri neturi jokio objektyvaus pateisinimo. Ginčijama nuostata nustatyta privalomas žymėjimas suteikia vartotojui informaciją, kad citrusiniai vaisiai yra vieninteliai vaisiai, apdoroti cheminėmis medžiagomis po derliaus nuėmimo. Šis klaidingas išpūdis kenkia prekybai šiais vaisiais ir dėl to jie atsiduria nepalankioje konkurencinėje situacijoje.
- 125 Ispanijos Karalystės nurodytoje SESV 40 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad bendras rinkų organizavimas, įtvirtintas įgyvendinant bendrą Sąjungos žemės ūkio politiką, turi pašalinti bet kokią Sąjungos gamintojų ar vartotojų diskriminaciją.
- 126 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką šioje nuostatoje įtvirtintas bet kokio diskriminavimo draudimas įgyvendinant bendrą žemės ūkio politiką yra tik konkreti bendrojo lygybės principo, pagal kurį reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, nebent skirtingas vertinimas yra objektyviai pateisinamas, išraiška (žr. 2010 m. gegužės 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Agrana Zucker*, C-365/08, Rink. p. I-4341, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Taigi iš teismų praktikos išplaukia, kad jei nuostatų nagrinėjimas atskleidė neobjektyvų skirtingą, t. y. pakankamo ir objektyviais kriterijais pagrįsto pateisinimo neturintį vertinimą (1982 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kind / EEB*, 106/81, Rink. p. 2885, 22 punktas ir 1990 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Marshall*, C-370/88, Rink. p. I-4071, 24 punktas; 2001 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *T. Port / Komisija*, T-52/99, Rink. p. II-981, 82 punktas), ši priemonė turi būti panaikinta, nes pažeidžia SESV 40 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatytą diskriminacijos draudimą, nebent skirtingas vertinimas yra objektyviai pateisinamas (1994 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija / Taryba*, C-280/93, Rink. p. I-4973, 67 punktas ir 80 punkte minėto Sprendimo *Ispanija / Komisija* 106 punktas).
- 127 Vienodo požiūrio principas dėl skirtingo vertinimo pažeidžiamas, jei nagrinėjamos situacijos yra panašios visais jas apibūdinančiais elementais. Skirtingoms situacijoms būdingus elementus ir jų panašumą, be kita ko, reikia apibrėžti ir įvertinti atsižvelgiant į Sąjungos teisės akto, kuriuo nagrinėjamas skirtumas nustatytas, dalyką ir tikslą. Be to, reikia atsižvelgti į srities, kuriai nagrinėjamas aktas priklauso, principus ir tikslus (2008 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Arcelor Atlantique ir Lorraine ir kt.*, C-127/07, Rink. p. I-9895, 25 ir 26 punktai ir juose nurodyta teismo praktika). Tam, kad Sąjungos teisės aktų leidėją būtų galima kaltinti pažeidus vienodo požiūrio principą, reikia, kad jis skirtingai vertintų panašias situacijas, sudarydamas nepalankesnes sąlygas vieniems asmenims, palyginti su kitais asmenimis (žr. minėto Sprendimo *Arcelor Atlantique et Lorraine ir kt.* 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 128 Aiškinant Reglamentą Nr. 543/2011 darytina išvada, kurios, beje, Komisija neginčija, kad, kaip tvirtina Ispanijos Karalystė, jokiose kitose šiuo reglamentu nustatytose normose nėra ginčijamai nuostatai analogiškų nuostatų. Neturėtų būti neigiama, kad ginčijama nuostata nustatyta pareiga žymėti tik joje numatytus citrusinius vaisius lemia nepalankią padėtį šių vaisių gamintojams, palyginti su kitų vaisių ar daržovių gamintojais.
- 129 Vis dėlto, atsižvelgiant į šio sprendimo 126 punkte primintą teismų praktiką, siekiant nustatyti, ar ši aplinkybė yra vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principo pažeidimas, reikia nustatyti ginčijamos nuostatos dalyką ir tikslą ir išnagrinėti, ar ginčijamoje nuostatoje numatytų citrusinių vaisių gamintojų ir kitų vaisių ar daržovių gamintojų situacijos šiuo aspektu yra panašios.
- 130 Nėra abejonių, kad ginčijama nuostata siekiamas tikslas yra užtikrinti geriausią informaciją joje numatytų citrusinių vaisių vartotojams, prirėkus atkreipiant jų dėmesį į tai, kad vaisiai, kuriuos jie įsigijo ir rengiasi vartoti, buvo po derliaus nuėmimo apdoroti konservantais ar kitomis cheminėmis medžiagomis.

- 131 Šiuo aspektu akivaizdžiai matyti iš bendros patirties, kad galimo išorės apdorojimo konservantais ar kitomis cheminėmis medžiagomis atveju vaisiai ir daržovės gali būti suskirstyti į dvi dideles grupes. Pirmoji grupė apima tuos, kurių oda ar žievė nėra stora ir dėl to nėra pakankamai kliūčių prasiskverbti medžiagai į atitinkamo vaisiaus ar daržovės vidų; beje, šie vaisiai ir daržovės dažnai ar net išimtinai vartojami su žieve. Antroji grupė apima tuos, kurių žievė yra gana stora, kad leistų į vidų prasiskverbti medžiagoms, esančioms ant jų paviršiaus, ir kurie vartojami nulupti, o tai reiškia, kad jų žievė nevartojama, ji yra išmetama.
- 132 Kadangi vaisių ir daržovių, priskirtinų prie antrosios kategorijos, žievė neleidžia medžiagoms, naudotoms apdorojant paviršių, prasiskverbti į vidų ir pati nėra vartojama, galima daryti logišką išvadą, kaip, be kita ko, tvirtina Komisija, kad po derliaus nuėmimo apdorojant šių vaisių ir daržovių paviršių galima naudoti, be kita ko, medžiagas, kurių naudoti nėra leidžiama pirmosios kategorijos vaisiams ir daržovėms, arba antrosios kategorijos vaisiams ir daržovėms leisti naudoti didesnę kiekį medžiagų, leistinų visiems vaisiams ir daržovėms, darant prielaidą, kad medžiagų, naudojamų ant antrosios kategorijos vaisių ir daržovių, likutis liks ant žievės, kuri bus išmesta ir nebus suvalgyta vartotojo.
- 133 Ši teiginį patvirtina 2010 m. balandžio 9 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 304/2010, kuriuo iš dalies pakeistas 2005 m. vasario 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų (OL L 94, p. 1) II priedas, reglamentuojantis maksimalią OPP koncentraciją. Iš tiesų, kalbant apie citrusinius vaisius, šiuo reglamentu nustatyta maksimali koncentracija, kuri „galioja iki 2012 m. rugsėjo 30 d., kol bus pateikti ir įvertinti dviejų papildomų <...> tyrimų duomenys“, yra mažiausiai 50 kartų didesnė nei kitų vaisių ar daržovių atveju.
- 134 Taip pat reikia konstatuoti, kad šio sprendimo 131 punkte minėtoje antroje kategorijoje citrusiniai vaisiai sudaro specialią ir atskirą pakategorę. Iš tiesų, nors, kaip numatyta bendroje taisyklėje, citrusinių vaisių žievė nėra vartojama su minkštumu, ji išmetama, kaip yra ir įvairių kitų vaisių atveju (bananai, arbūzai, melionai), akivaizdu, kaip tai teisingai nurodo Komisija, kad jų žievė gaminant valgi gali būti panaudota specifiskai – uogienei ir likeriu (pvz., limončelo) gaminti arba tam tikriems kulinarijams gaminams, kaip antai sausainiams ar sriuboms, aromatizuoti.
- 135 Todėl, nors galima daryti prielaidą, kad citrusinių vaisių žievė nebus tiesiogiai suvartota su minkštumu, ir leisti apdoroti citrusinius vaisius, kaip leidžiama tik šio sprendimo 131 punkte nurodytus antrosios kategorijos vaisius ir daržoves, taip pat reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei yra kitų produktų, priskirtinų prie šios kategorijos, atveju, vartotojas gali būti priverstas jų žievę naudoti šio sprendimo 134 punkte nurodytu būdu, taigi – ją suvartoti. Todėl citrusinių vaisių atveju svarbu informuoti vartotoją, kad citrusinis vaisius, kurį jis įsigijo, puikiai tinkantis įprastam vartojimui, buvo apdorotas po derliaus nuėmimo, o tai gali turėti reikšmės jo žievės naudojimui kulinarijais tikslais. Neatrod, o ir Ispanijos Karalystė neteigia, kad esama analogiško poreikio dėl kitų vaisių ir daržovių, kurių žievė nėra vartojama.
- 136 Iš to išplaukia, kad dėl minėtų citrusinių vaisių ypatumų jų gamintojai yra kitokioje padėtyje, nei kitų vaisių ir daržovių gamintojai, kiek tai susiję su tikslu informuoti vartotojus apie medžiagas, naudotas apdorojant po derliaus nuėmimo. Todėl Komisija neturėtų būti kaltinama vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principo pažeidimu, motyvuojant tuo, kad ginčijama nuostata apima tik citrusinius vaisius, bet ne kitus vaisius ir daržoves.
- 137 Šiuo aspektu Ispanijos Karalystė primena, kad ginčijama nuostata nėra taikoma visiems citrusiniams vaisiams – didieji greipfrutai, greipfrutai ir žaliosios citrinos nepatenka į jos taikymo sritį (žr. šio sprendimo 112 punktą).

- 138 Ši aplinkybė neturėtų lemti kitokios išvados, nes iš bylos medžiagos neišplaukia ir, be to, Ispanijos Karalystė neteigia, kad šių trijų rūšių citrusinių vaisių žievė taip pat gali būti naudojama šio sprendimo 134 punkte nurodytais tikslais. Be to, šalys, paklaustos dėl motyvų, pateisinusių šių trijų rūšių citrusinių vaisių neįtraukimą į specialų citrusinių vaisių standartą, nurodytą Reglamente Nr. 543/2011, nurodė, kad šis neįtraukimas, be kita ko, buvo pateisinamas nedideliu jų pardavimo kiekiu Europoje.
- 139 Ispanijos Karalystė taip pat tvirtina, kad kiti vaisiai, kaip ir citrusiniai, taip pat gali būti naudojami gaminant kulinarinius patiekalus, uogienę arba likerius, Tačiau šis argumentas nereikšmingas. Dėl ginčijamoje nuostatoje nurodytų citrusinių vaisių, svarbu yra tai, kad toks naudojimas yra radikalus įprastinio šių vaisių naudojimo pakeitimas: nors paprastai šių vaisių žievė išmetama ir nevartojama, taip nėra tuomet, kai jie naudojami minėtais tikslais. Ispanijos Karalystė nenurodė kito pavyzdžio, kad vaisiaus žievė, kuri paprastai išmetama, būtų naudojama gaminant kulinarinius patiekalus.
- 140 Ispanijos Karalystės argumentas, kad žymėjimas, kuris yra privalomas pagal ginčijamą nuostatą, gali sudaryti klaidingą įspūdį, kad tik citrusiniai vaisiai apdorojami cheminėmis medžiagomis po jų derliaus nuėmimo, ir taip sudaryti blogesnę šių vaisių gamintojų konkurencinę padėtį, palyginti su kitų vaisių gamintojais (žr. šio sprendimo 124 punktą), taip pat nėra reikšmingas tiek, kiek tai susiję su tariamu vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principo pažeidimu.
- 141 Šis argumentas nepaneigia išvados, kad ginčijamoje nuostatoje numatytų citrusinių vaisių gamintojų padėtis nėra panaši į kitų vaisių ir daržovių gamintojų padėtį. Juo ginčijamas nagrinėjamos priemonės tinkamumas ir būtinumas, taigi iš tiesų siekiama nurodyti proporcingumo principo pažeidimą (kuris yra penktojo pagrindo dalykas) ir, tiksliau tariant, konstatuoti Komisijos akivaizdžią vertinimo klaidą. Todėl būtent atsižvelgiant į penktąjį ieškinio pagrindą reikia išnagrinėti šį argumentą, o nagrinėjant šį pagrindą jis nėra reikšmingas.
- 142 Tai taikytina ir didžiajai daliai argumentų, kuriuos dėl ketvirtojo pagrindo Ispanijos Karalystė pateikė savo dublike. Jais taip pat siekiama įrodyti, kad ginčijama nuostata lemia nepagrįstą blogesnę konkurencinę citrusinių vaisių gamintojų padėtį, ir, tiksliau tariant, užginčyti šia nuostata nustatytos priemonės tinkamumą ir būtinumą.
- 143 Darytina išvada, kad dėl nurodytų motyvų ketvirtąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu

- 144 Savo penktuoju ieškinio pagrindu Ispanijos Karalystė tvirtina, kad ginčijama nuostata nustatyta žymėjimo pareiga neatitinka proporcingumo principo reikalavimų. Be to, ji tvirtina, kad Komisijos analizė, kurios pagrindu buvo priimta ginčijama nuostata, grindžiama netiksliais baziniais duomenimis, kurie nėra nei suderinami, nei tinkami pateisinti šioje nuostatoje numatytos žymėjimo pareigos palikimą.
- 145 Šiuo aspektu Ispanijos Karalystė pažymi, kad Komisija, vykdydama parengiamuosius Reglamento Nr. 543/2011 priėmimo darbus, vieną po kito pateikė du ginčijamos nuostatos priėmimo pateisinimus: pirma, ji rėmėsi „ypatingu OPP režimu“ ir, antra, bendresne prasme nurodė Sąjungos teisės aktų, susijusių su maisto papildais, nustatytų reikalavimų laikymąsi.
- 146 Ispanijos Karalystės teigimu, nė vienas iš šių dviejų pateisinimų nėra tinkamas. Sąjungos teisėje nėra jokios nuostatos, kuri įpareigotų etiketėje nurodyti nagrinėjamų medžiagų naudojimą visiems vaisiams ir daržovėms ir, konkrečiai, citrusiniams vaisiams.

- 147 Šiuo aspektu Ispanijos Karalystė tvirtina, kad vaisių apdorėjimas po derliaus nuėmimo, kaip ir kitoks apdorėjimas augalų apsaugos produktais, griežtai reglamentuojamas 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva Nr. 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, p. 1) (nuo 2011 m. birželio 13 d. pakeista 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinančiu Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, p. 1)) ir Reglamentu Nr. 396/2005. Tai specifinis teisinis reglamentavimas, grindžiamas išsamiais toksikologiniais tyrimais, kuris užtikrina šių medžiagų nekenksmingumą vartotojams ir griežtas saugos normas, be kita ko, nustatant maksimalias koncentracijos ribas.
- 148 Žinoma, Reglamente Nr. 396/2005 nenumatyta žymėjimo pareiga dėl pesticidų naudojimo, bet jame numatytos kitos pareigos siekiant užtikrinti adekvačią informaciją vartotojui. Todėl Ispanijos Karalystė mano, kad jei Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų manęs, kad specialus žymėjimas, atkreipiantis dėmesį į augalų apsaugos produktų naudojimą, būtinas, jis būtų nustatęs atitinkamą pareigą.
- 149 Yra ir kitų cheminių medžiagų, naudojamų po derliaus nuėmimo ant įvairių vaisių. Tai papildai ir jiems taikomi atitinkami teisės aktai, t. y. 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo (OL L 109, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 75). Tačiau pagal šios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies a punktą nelupty, nepjaustyti arba panašiai neapdoroti šviežių vaisių ir daržovių atveju netaikoma pareiga etiketėje nurodyti sudedamąsias dalis.
- 150 Konkrečiai dėl OPP Ispanijos Karalystė pažymi, kad jis jau nebėra maisto papildų grupės dalis nuo jo įtraukimo į Direktyvos 91/414 taikymo sritį. Dėl jo buvo nustatyta maksimali koncentracijos riba (žr. šio sprendimo 133 punktą). Todėl nebėra galimybės nustatyti šios konkrečios medžiagos žymėjimo pareigą. Su tuo susijęs maksimalios koncentracijos ribos laikinumas nėra tinkamas argumentas tokiai pareigai nustatyti, nes Reglamente Nr. 396/2005 daroma nuoroda į daugelį veikliųjų medžiagų ir nereikalaujama specialiai žymėti nė vienos iš jų.
- 151 Visų pirma reikia konstatuoti, kad, nors šis ieškinio pagrindas pagal jo pavadinimą ieškinyje susijęs su proporcingumo principo pažeidimu, šiame pagrinde pateiktais Ispanijos Karalystės argumentais siekiama įrodyti ne tik šio principo pažeidimą, bet ir, tiksliau tariant, akivaizdžią Komisijos vertinimo klaidą.
- 152 Be to, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką proporcingumo principas, kuris yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, reikalauja, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamų teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams. Kalbant apie šio principo įgyvendinimo sąlygų teisinę priežiūrą, atsižvelgiant į didelę Sąjungos teisės aktų leidėjo, šiuo atveju Komisijos, diskreciją bendrosios žemės ūkio politikos srityje (žr. šio sprendimo 81 punktą), tik akivaizdžiai netinkamas šioje srityje priimtos priemonės pobūdis, palyginti su tikslu, kurio kompetentinga institucija ketina siekti, gali daryti įtaką šios priemonės teisėtumui (žr. 107 punkte minėto 2006 m. rugšėjo 7 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba* 97 ir 98 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką). Beje, būtent tai ieškinyje pripažįsta Ispanijos Karalystė.
- 153 Tačiau net jei teismų praktikoje Komisijai pripažįstama plati diskrecija, šios diskrecijos įgyvendinimas negali išvengti teisminės kontrolės. Iš tiesų, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad vykdydamas tokią kontrolę Sąjungos teismas turi patikrinti, ar buvo laikomasi procedūrinių normų, ar Komisijos nustatytos faktinės aplinkybės buvo tikslios, ar vertinant šias aplinkybes nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos ir ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais. Siekdamas išsiaiškinti, ar kompetentinga institucija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, Sąjungos teismas turi patikrinti, ar ši institucija rūpestingai ir nešališkai išnagrinėjo visas svarbias konkrečios atvejo aplinkybes, kuriomis

grindžiamos išvados (žr. 2010 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09*, Rink. p. I-13533, 56 ir 57 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

- 154 Ieškinyje Ispanijos Karalystė konkrečiai tvirtina, kad Komisijos analizė šiuo atveju grindžiama „netiksliais duomenimis“. Todėl, nagrinėjant šį ieškinio pagrindą, reikia visų pirma patikrinti, ar baziniuose duomenyse, kuriais Komisija grindė savo analizę, nėra klaidos. Atsižvelgiant į tai, konkrečiai reikia patikrinti, ar Komisija teisingai supranta JT EEK standarto FFV-14 turinį (žr. šio sprendimo 89 punktą). Taip pat reikia išnagrinėti šalių argumentus, susijusius su konkrečiais reikalavimais, galimai kylančiais iš skirtingų nuostatų, priimtų dėl OPP, nes Ispanijos Karalystė kaltina Komisiją, kalbant apie tą patį dalyką, klaidingu reikšmingo reglamentavimo supratimu (žr. šio sprendimo 150 punktą).
- 155 Toliau prireikus antrame etape reikės išnagrinėti, ar ginčijama nuostata yra akivaizdžiai netinkama priemonė atsižvelgiant į Komisijos siekiamą tikslą, o tokiu atveju būtų pažeistas proporcingumo principas.

Dėl JT EEK standarto FFV-14 (2009 ir 2010 m. redakcijos) turinio

- 156 Kaip buvo minėta šio sprendimo 51 ir 52 punktuose, 2009 ir 2010 m. redakcijos JT EEK standarte FFV-14 atitinkamai nurodyta, kad ant citrusinių vaisių pakuotės arba taros turi būti įrašas: „apdorojimas po derliaus nuėmimo (jei taikytina, atsižvelgiant į importuojančios valstybės nacionalinės teisės aktus)“. Kaip jau buvo minėta šiame sprendime (žr. 54 ir 55 punktus), šalys nesutaria dėl šios nuorodos aiškinimo.
- 157 Konkrečiai Ispanijos Karalystė kaltina Komisiją klaidingu nagrinėjamo standarto aiškinimu, nes ši institucija manė, kad jai suteikiama valstybėms galimybė numatyti žymą apie citrusinių vaisių apdorojimą po derliaus nuėmimo arba jos nenumatyti, nors, jos teigimu, ši galimybė numatyta ūkio subjektams.
- 158 Su šiuo teiginiu sutikti negalima. Žinoma, iš tiesų JT EEK priimti standartai yra viešai prieinami, o tai reiškia, kad tas, kas nori, įskaitant citrusinių vaisių sektoriaus ūkio subjektus, gali atsižvelgti į jos nurodymus ir savanoriškai jų laikytis. Tačiau pagal Ženevos protokolo VII punktą kiekviena vyriausybė, „kuri pasirašys protokolą“, privalo priimti „priemones, kurių reikalaujama pagal jos vidaus teisę, siekiant pritaikyti šių produktų standartus“, šiuo atžvilgiu tai siejant su „konkrečiais standartais, kurie bus parengti“, kaip šiuo atveju JT EEK standartas FFV-14, primenant, kad tai nėra teisiškai privaloma pareiga (žr. šio sprendimo 77 punktą).
- 159 Iš to išplaukia, jog, kadangi, kaip matyti iš tokios standarto formuluotės, priemonė nėra privaloma, tai neabejotinai yra valstybėms, kurių vyriausybės pasirašė Ženevos protokolą, palikta vertinimo galimybė. Iš tiesų tokia galimybė JT EEK reiškia rekomendacijos dėl konkrečios priemonės nebuvimą, kadangi sprendimą dėl to, ar priimti atitinkamą priemonę, kiekviena valstybė gali laisvai priimti įvertinusi reikšmingas aplinkybes.
- 160 Ispanijos Karalystė taip pat primena, kad ginčijama nuostata viršijama galimybė, pripažinta JT EEK standartu FFV-14, nes pagal Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 113a straipsnio 2 dalį (žr. šio sprendimo 2 punktą) ji taikoma visiems prekybos etapams, įskaitant eksporto etapą, ir nėra susijusi vien su importu.
- 161 Jei šis teiginys turi būti suprantamas taip, kad Ispanijos Karalystė tvirtina, jog JT EEK standarto FFV-14 turinys, darant nuorodą į „importuojančios valstybės nacionalinės teisės aktus“, draudžia nustatyti tokią pareigą eksportuojančios valstybės teisės aktais, tokiam argumentui negalima pritarti.

- 162 Kaip matyti iš to, kas nurodyta šio sprendimo 13–14 punktuose, vienas iš pagrindinių JT EEK siekiamų tikslų, be kita ko, rengiant tokius standartus, kaip šiuo atveju nagrinėjamas JT EEK standartas FFV-14, yra palengvinti jos narių ekonominę integraciją. Konkrečiai, prekybos standartų suderinimu akivaizdžiai siekiama išvengti nereikalingų kliūčių prekybai, kurias lemia įvairių valstybių nustatytų prekybos standartų skirtumai.
- 163 Nuostata, pagal kurią privaloma žymėti tam tikrus produktus, gali būti tokia kliūtis, tik jei ji nustatyta importuojančios valstybės. Jei importuojanti valstybė nereikalauja ypatingo tam tikrų produktų žymėjimo, ji akivaizdžiai nedraudžia jų importuoti iš kitos valstybės, net jei ant jų būtų žymėjimas, kaip reikalaujama pastarosios valstybės (eksportuojančios valstybės) teisės aktuose.
- 164 Iš to išplaukia, kad tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje, JT EEK priimtame prekybos standarte nėra numatyti eksportuojančios valstybės teisės aktai ir nesiekama jų numatyti. Todėl, kai JT EEK standarte FFV-14 nurodoma, kad žymėti apie citrusinių vaisių apdorojimą po derliaus nuėmimo nėra privaloma, atsižvelgiant į importuojančios valstybės nacionalinės teisės aktus, tokia nuostata neturėtų būti suprantama kaip rekomendacija eksportuojančioms valstybėms nenumatyti tokios nuorodos savo nacionalinės teisės aktuose. Paprastai ji reiškia, kad importuojanti valstybė turi galimybę reikalauti tokio žymėjimo, nors to nereikalaujama produktus eksportuojančios valstybės teisės aktuose.
- 165 Kitaip tariant, Komisija neturėtų būti kaltinama tuo, kad, priimdama ginčijamą nuostatą, nesilaikė JT EEK standarte FFV-14 esančios rekomendacijos, nepaisant tokios normos neįpareigojamojo pobūdžio. Ji neturi būti kaltinama ir klaidingu šio standarto turinio supratimu, taigi, remiantis šiuo motyvu, – akivaizdžia vertinimo klaida.

Dėl nuostatų, susijusių su OPP

- 166 Toliau reikia išnagrinėti klausimą, susijusį su nuostatomis, pagal kurias leidžiama naudoti OPP citrusiniams vaisiams ir prireikus kitiems vaisiams ir daržovėms apdoroti, nes šalys šiuo klausimu pateikia skirtingus teiginius. Galimai klaidingas Komisijos reikšmingų nuostatų apimties ir turinio ir iš to išplaukiančių pareigų supratimas pakenktų tam, kaip ji vertina galimybę priimti ginčijamą nuostatą, ir galėtų pateisinti jos panaikinimą.
- 167 Naudoti OPP pirmą kartą leista pagal 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvą 67/427/EEB dėl tam tikrų konservantų naudojimo citrusų vaisių paviršiui apdoroti ir dėl kokybinės ir kiekybinės konservantų ant citrusų vaisių ir citrusų vaisiuose analizės kontrolės priemonių (OL 148, p. 1). Šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalimi buvo iš dalies pakeistas 1963 m. lapkričio 5 d. Tarybos direktyvos 64/54/EEB dėl valstybių narių įstatymų dėl konservantų, leistinų naudoti žmonėms skirtuose maisto produktuose, derinimo priedo I skyrius, siekiant jį įtraukti įrašą, susijusį, be kita ko, su OP. Kaip matyti iš pastarosios direktyvos 1 straipsnio, jos priede nurodyti konservantai, kuriuos valstybės narės galėjo leisti siekdamas apsaugoti žmonėms skirtus maisto produktus (maisto produktai). Su OPP susijusiame įrašė, įtrauktame Direktyva 67/427, buvo numatyta, kad jis gali būti naudojamas „išimtinai citrusų vaisių paviršiui apdoroti“ ir, be to, nurodyta, kad apdorojimas turi būti nurodytas „mažmeninėje prekyboje tokiu būdu, kad pirkėjas aiškiai matytų informaciją“.
- 168 Direktyvos 91/414 1 straipsnio 1 dalyje buvo numatytas augalų apsaugos produktų komercinis leidimas, pateikimas rinkai, naudojimas ir kontrolė, veikliųjų medžiagų, skirtų naudoti pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalį, pateikimas rinkai ir naudojimas. Pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalį „augalų apsaugos produktas“ – tai veikliosios medžiagos, be kita ko, skirtos augalinių produktų konservavimui užtikrinti, jei šioms medžiagoms ar produktams netaikomos specialios nuostatos dėl konservantų. Būtent dėl to, kad OPP tuo metu buvo taikomos tokios specialios nuostatos (t. y. Direktyvos 64/54, iš dalies pakeistos Direktyva 67/427, nuostatos), jis nebuvo priskirtas prie Direktyvos 91/414 taikymo srities.

- 169 Direktyva 64/54 nuo 1995 m. kovo 25 d. buvo panaikinta 1995 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/2/EB dėl maisto priedų, išskyrus dažiklius ir saldiklius (OL L 61, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 50), kuri ją pakeitė, 8 straipsnio 1 dalimi. Direktyvos 95/2 priede taip pat buvo įrašas dėl OP. Jame buvo nurodyta, kad šia medžiaga leidžiama tik apdoroti citrusinių vaisių paviršių, ir nustatytas maksimalus leistinas kiekis. Tačiau joje nebuvo nuostatos, analogiškos Direktyvos 64/54, iš dalies pakeistos Direktyva 67/427, nuostatai, pagal kurią šis apdorojimas turėjo būti nurodytas ant etiketės. Vis dėlto reikia pažymėti, kad, kaip tvirtina Komisija, tokia pareiga tuo metu buvo numatyta specialia Sąjungos teisės nuostata, susijusia su citrusiniais vaisiais, priimta 1989 m. balandžio 10 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 920/89, nustatančiu morkų, citrusinių vaisių ir desertinių obuolių bei kriaušių kokybės standartus ir iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 58 (OL L 97, p. 19).
- 170 Komisija savo rašytinėse pastabose paaikškino, kad OPP naudojamas ne tik kaip vaisių konservantas, bet ir kaip priemonė sandėliams dezinfekuoti, ir kad sektoriaus ūkio subjektai paprašė jos įvertinimo remdamiesi Direktyva 91/414. Todėl ji nusprendė pasiūlyti panaikinti Direktyvos 95/2 priedą tam, kad OPP galėtų būti įrašyta į leistinių medžiagų sąrašą, pateiktą Direktyvos 91/414 I priede.
- 171 Po Komisijos pasiūlymo buvo priimta 2003 m. gruodžio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/114/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 95/2 (OL L 24, p. 58; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 32 t., p. 708). Šios direktyvos 1 straipsnio 3 dalimi ir priedo 3 dalies B punktu OPP įrašas, esantis Direktyvos 95/2 priede, buvo išbrauktas. Tačiau šioje Direktyvos 2003/114 priedo dalyje esančioje išnašoje buvo patikslinta: „[OPP] panaikinimas įsigalioja pradėjus taikyti šiomis medžiagomis apdorotų maisto produktų ženklavimo reikalavimus pagal Bendrijos teisės aktus dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių“.
- 172 Be to, reikia pažymėti, kad Direktyvos 2003/114 3 straipsniu buvo aiškiai panaikinta Direktyva 67/427. Tačiau šis panaikinimas nebuvo akivaizdžiai susijęs su šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalimi, kuri iš dalies pakeitė Direktyvą 64/54 (žr. šio sprendimo 168 punktą). Ši nuostata jau buvo panaikinta (kaip ir visa Direktyva 64/54) Direktyva 95/2. Panaikinimas, nurodytas Direktyvos 2003/114 3 straipsnyje, apėmė kitas Direktyvos 67/427 nuostatas, susijusias su citrusinių vaisių pavyzdžių paėmimo, siekiant atlikti konservantų kontrolę, tvarka (žr., be kita ko, Direktyvos 67/427 2 straipsnį ir priedą).
- 173 Komisija taip pat pažymi, kad išnašos, kuri nagrinėjama šio sprendimo 171 punkte, nebuvo jos direktyvos projekte, bet ji buvo įtraukta Parlamento pakeitimu, kuriam pritarė Taryba. Komisijos teigimu, jos įtraukimas „sukūrė delikatią situaciją, nes, viena vertus, [šioje išnašoje nurodyta] sąlyga negalėjo būti įvykdyta pažodžiui dėl teisinio pagrindo teisės aktuose dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių nebuvimo ir, antra vertus, buvo būtina leisti įtraukti OPP į leistinių pagal Direktyvą [91/414] veikliųjų medžiagų sąrašą, nes sektoriaus ūkio subjektai jau patyrė didelių išlaidų vykstant vertinimo procedūrai“. Komisija paaikškina, kad „šiomis aplinkybėmis, [ji] 2009 m. nusprendė priimti pragmatinę poziciją ir laikyti, kad teisės aktų leidėjo valia palikti pareigą nurodyti OPP naudojimą <...> buvo įvykdyta dėl citrusinių vaisių prekybos standarto, pagal kurį minėta pareiga taikoma bet kokiam apdorojimui po derliaus nuėmimo, buvimo“.
- 174 Iš tiesų, pagal 2009 m. gruodžio 17 d. Komisijos direktyvą 2009/160/ES, iš dalies keičiančią Direktyvą 91/414 dėl veikliosios medžiagos 2-fenilfenolio įtraukimo (OL L 338, p. 83), OPP buvo įtrauktas į Direktyvoje 91/414 numatytą augalų apsaugos produktų sąrašą.
- 175 Ispanijos Karalystė tvirtina, kad OPP žymėjimo sąlygas buvo galima apibrėžti teisės aktuose, reglamentuojančiuose pesticidus. Šia galimybe nebuvo pasinaudota ir nebegalima pateisinti ginčijamos nuostatos remiantis Direktyvos 2003/114 priedo išnaša.

- 176 Reikia pažymėti, kad šioje byloje Bendrojo Teismo neprašoma nuspręsti nei ar Direktyvoje 2003/114 esančios sąlygos dėl OPP išbraukimo iš maisto papildų sąrašo buvo laikytasi, nei ar Direktyva 2009/160, kuri ją įtraukė į Direktyvoje 91/414 numatytų augalų apsaugos produktų sąrašą, yra neteisėta.
- 177 Šiai bylai svarbu tai, kad Komisija laikė, jog Direktyvos 2003/114 priede esanti išnaša liudija Sąjungos teisės aktų leidėjo valią numatyti pareigą žymėti maisto produktus, kurie buvo padoroti OPP, ir kad ji atsižvelgė į šią aplinkybę priimdama ginčijamą nuostatą. Iš tiesų, kai Žemės ūkio ir kaimo plėtros GD generalinis direktorius savo rašte, minėtame šio sprendimo 64 punkte, pažymėjo, kad ginčijamoje nuostatoje numatytos žymėjimo pareigos panaikinimas „sukels prieštaravimų tiek, kiek tai susiję su tinkamu teisės aktų dėl maisto priedų taikymu“, buvo akivaizdu, kad jis daro nuorodą būtent į Sąjungos teisės aktų leidėjo valią, išreikštą minėtoje išnašoje, kuri yra Sąjungos teisės akto, susijusio su maisto priedais, tekste.
- 178 Tai patikslinus tampa akivaizdu, kad Komisija neturėtų būti kaltinama klaidingu teisės aktų leidėjo valios šioje srityje suvokimu. Ši valia aiškiai išplaukia iš nagrinėjamos išnašos, kurios formuluotė nėra dviprasmiška. Todėl, kalbant ir apie šį klausimą, nėra aplinkybių, kurios leistų konstatuoti akivaizdžią Komisijos vertinimo klaidą.
- 179 Be to, nėra būtina nustatyti, kaip tvirtina Ispanijos Karalystė, ar Komisija galėjo išbraukti ginčijamoje nuostatoje numatytą žymėjimo pareigą, nepažeisdama nei Direktyvos 2003/114, nei kito Sąjungos teisės akto. Pakanka pažymėti, kad Komisija, kuri turi plačią diskreciją šioje srityje, nusprendė neatlikti tokio išbraukimo.

Dėl proporcingumo principo laikymosi

- 180 Todėl belieka išnagrinėti klausimą, ar, vadovaujantis ginčijama nuostata, laikomasi proporcingumo principo, t. y. ar, atsižvelgiant į šio sprendimo 152 punkte nurodytą teismų praktiką, ji yra akivaizdžiai netinkama siekiamo tikslo atžvilgiu.
- 181 Ginčijama nuostata siekiamas tikslas yra nurodytas šio sprendimo 130 punkte; ja siekiama užtikrinti geriausią informaciją nagrinėjamų citrusinių vaisių vartotojams, atkreipiant jų dėmesį į aplinkybę, kad šie vaisiai po derliaus nuėmimo buvo apdoroti konservantais ir kitomis cheminėmis medžiagomis.
- 182 Šio sprendimo 124 punkte apibendrintas argumentas, kad privalomas citrusinių vaisių žymėjimas jų gamintojams lemia blogesnę konkurencinę padėtį, palyginti su kitų vaisių ar daržovių gamintojais, atrodo, gali liudyti ginčijama nuostata priimtos priemonės netinkamumą, atsižvelgiant į šį tikslą.
- 183 Tačiau šį argumentą lemia prielaida, kad vartotojai nežino, jog visi vaisiai ir daržovės yra apdorojami įvairiomis medžiagomis, neatsižvelgiant į tai, ar jos kvalifikuojamos kaip konservantai, ar kaip maisto priedai, ar kaip augalų apsaugos produktai. Reikia konstatuoti, kad tai yra klaidinga prielaida.
- 184 Iš tiesų pati Ispanijos Karalystė savo rašytinėse pastabose nurodo 2010 m. paskelbtą apklausą, pagal kurią, kai galimų problemų, susijusių su maisto produktais, sąrašas pateikiamas vartotojams, 31 % apklaustų asmenų nurodo pesticidus, kaip keliančius didžiausią riziką.
- 185 Be to, akivaizdu, kad beveik visiems vaisiams ir daržovėms yra specialios etiketės, siekiant nurodyti, kad jie užauginti biologiniame žemės ūkyje ir kad nebuvo apdoroti cheminėmis medžiagomis. Todėl vartotojai paprastai žino tai, kad vaisiai ir daržovės, kurie neturi tokių etikečių, gali būti taip apdoroti. Todėl negalima pripažinti, kad vartotojai, matydami specialų citrusinių vaisių žymėjimą, priešingai, padarys klaidingą išvadą, kad kiti vaisiai ir daržovės, ant kurių nėra tokio žymens, nebuvo apdoroti cheminėmis medžiagomis.

- 186 Ispanijos Karalystė taip pat tvirtina, kad ginčijama nuostata, kiek ji numato ir eksportui skirtus citrusinius vaisius, lemia blogesnę konkurencinę padėtį Sąjungos kilmės citrusiniams vaisiams trečiųjų valstybių, kurių teisės aktai nereikalauja analogiško žymėjimo, kaip reikalaujama ginčijamoje nuostatoje, rinkose. Šiose rinkose Sąjungos kilmės citrusiniai vaisiai konkuruoja su kitų valstybių, kurių teisės aktais taip pat nereikalaujama tokio žymėjimo, kilmės citrusiniais vaisiais. Todėl atitinkamos importuojančios valstybės vartotojas gali susidaryti klaidingą įspūdį, kad trečiųjų valstybių kilmės produktai turi būti labiau mėgstami nei Sąjungos kilmės produktai, nes, kitaip nei pastarieji, jie po derliaus nuėmimo nebuvo apdoroti cheminėmis medžiagomis.
- 187 Šiuo aspektu reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 38 straipsnį „Sąjungos politika užtikrina aukštą vartotojų apsaugos lygį“ nei ši nuostata, nei SESV 169 straipsnis (žr. šio sprendimo 94 punktą) nedaro skirtumo tarp Sąjungos vidaus ar išorės vartotojų. Todėl, kai Komisija mano, kad priemonė, kaip šiuo atveju citrusinių vaisių žymėjimas dėl galimo jų apdoravimo po derliaus nuėmimo, yra būtina siekiant adekvačiai apsaugoti vartotojus, negalima sutikti su tuo, kad ji daro skirtumą tarp Sąjungos vidaus ir išorės vartotojų, numatydama tokią pareigą dėl produktų pirmiesiems, bet ne dėl produktų antriesiems.
- 188 Be to, vienodas ir aukštas vartotojų apsaugos lygis tiek Sąjungos viduje, tiek išorėje sudaro dalį Sąjungos kilmės produktų kokybės ir patikimumo įvaizdžio ir padeda išlaikyti ar net sustiprinti poziciją tarptautinėse rinkose. Taip iš esmės nurodė Komisija, kai per posėdį jos buvo paklausta dėl motyvų, kuriais remiantis iš ginčijamos nuostatos taikymo srities nebuvo pašalinti citrusiniai vaisiai, skirti eksportui į valstybę, kurios teisės aktuose nereikalaujama tokio žymėjimo, kaip nurodytas šioje nuostatoje. Taip pat reikia pažymėti, kad Ispanijos Karalystė nenurodė jokio konkretaus argumento, kuriuo būtų paneigti prieš tai nurodyti teiginiai.
- 189 Iš tiesų, darant prielaidą, kad Sąjungos išorės vartotojų sveikatai kyla pavojus dėl žymėjimo apie Sąjungos kilmės citrusinių vaisių apdorojimą po derliaus nuėmimo nebuvimo, gali būti padaryta žala Sąjungos kilmės produktų kokybės ir patikimumo įvaizdžiui. Iš to išplaukia, kad šio sprendimo 186 straipsnyje apibendrintam Ispanijos Karalystės argumentui negalima pritarti.
- 190 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, darytina išvada, kad Komisija neturėtų būti kaltinama, kad, priimdama ginčijamą nuostatą, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ar pažeidė proporcingumo principą. Todėl reikia atmesti penktąjį ieškinio pagrindą ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 191 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Ispanijos Karalystė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Paskelbta 2014 m. lapkričio 13 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.